

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ
೧೯೬೯

KURANJI

Annually

ಕುರಾಣಿ

೧೯೬೯

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ಕುರಾಣಿ

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯಕ್ಕೆ

ಹಾಗೂ

ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ

ಬೆಂಗಾಲರ್

ಬಲ್ಬುಗಳು

ಬೆಂಗಾಲರ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೩

ಸಂಪುಟ ೨೨

ಜನವರಿ ೧೯೬೪

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಹ ರ ಕೆ

ಪ್ರೇಮ ಬಂಧನದಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯು ಒಂದಾಗಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭೂಲೋಕವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಶಾಂತಿ ದೂತ ಯೇಸುವು ಸಾರಿ ೧೯೬೩ ವರ್ಷಗಳಾದುವು

ಮೂವತ್ತರ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸೈಂಟ್ ಜಾನ್ ಅವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಯೇಸುವು, ಗೊಲ್ಗೊಥಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೂವತ್ತಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿದನು ಅನುರವಾದ ಆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾರಿದ ಪ್ರೇಮ ಶಾಂತಿಗಳ ಸಂದೇಶವು ಇಡೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೊಗಲುತ್ತಿದೆ

ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಂಶಯ, ಕಲಹ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಇತ್ಯಾದಿ ಛಿದ್ರಕಾರದ ಮಾನವೀ ಗುಣಗಳೂ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಭೂಸ್ವರ್ಗವಾಗಬಹುದಾದ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದಂಶನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಹೊಸ ವರುಷದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸೀ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಮಾನವನಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರೇಮಗಳು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಲಿ ಭೂಸ್ವರ್ಗರಚನೆಯತ್ತ ಜನತೆ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಕೊರವಂಜಿಯು ಹೊಸ ವರುಷದ ಹರಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾಳೆ

★ ಕು ಹ ಕಿ ದಿ ಗ ಳು ★

—: ೦:—

ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಪೃಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತಂತೆ

— ಪಾಪ ! ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವರೂ ಇಳಿದರು !!

* * * *

ಸ್ವಸ್ತಿ ಪಾನವನ್ನು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಪಾನಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಾಟ್‌ಲೆಂಡಿನ ಮಾನ್ಯ ಅತಿಥಿಯು—“ ಎಳೆ ನಿಂಬೆಕಾಯಿಗಳು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ.

* * * *

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಗೃಹ ಸಚಿವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ.

—ಅಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಗೃಹ ಸಚಿವರಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಾವೋಹಗಳಿಗೆ ಶುರುವಾಗಿದೆಯಂತೆ.

* * * *

ರಾಜೀವಪುರದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮರಕ್ಕೆ ಸಚಿವರ ಮೋಟಾರು ಗುಮ್ಮಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದರಂತೆ.

ಆಗಬೇಕು ! ಮರಗಳಿಗೆ ! ಸಚಿವರ ಮೋಟಾರೆದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೇ !

* * * *

ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಪು ಹೂಡಿದರು. ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಈಗ ಸಂಪು ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ

—ಅಂತ ನಮ್ಮ ಐದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಬಾಲ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಂತ ಸಂಪು ಹೂಡಿದ್ದಾನೆ !

* * * *

ಶರಾವತಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪತ್ರವನ್ನು ಶ್ವೇತಪತ್ರ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ?

—ಕಪ್ಪು ಕೊಳೆ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣ ತೊಡೆಯುತ್ತವೇ-ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಾಣಲಿ ಅಂತ; ಅದಕ್ಕೇ !

* * * *

ಮಾಜಿಯವರಿಗೆ

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಶುಭಾಶಯಗಳು

—ಉಗುರು ಸುತ್ತು ಎದ್ದ ಬೆರಳೊಂದೇ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು

—ಯಾವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬೇನೆ ಬಿದ್ದ ಮಗುವಿನಮೇಲೆ ಅಂತ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು

ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ನಾಣ್ಣು ಡಿಗಳನ್ನು ಕೊರವಂಜಿ ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನೆನಪಾದಾಗ, ಕೊರವಂಜಿಗೆ “ಮಾಜಿ” ಯವರು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅಕೆ

೧) “ಮಾಜಿ” ಗಳ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ಮೊರಾರ್ಜಿ ಭಾಯಿಗೆ

ಅಣ್ಣಾ! ಕಾಮನ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೂ ಕಾಮರಾಜನ ಒಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ಸಿಂಬಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ನೊಣದಂತೆ ಆದ ನಿನಗೆ, ಕಾಲು ಮುರಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ರೆಕ್ಕೆ ಹರಿದರೂ ಆಯಿತು ಒಡಲೇನೋ ಬಂಗಾರದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೂ ಸೈ ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ ಯಾವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ದೇವರ ಹಂಗೂ ನಿನಗೆ ತಾಕದೆ ಇರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಢಾರಿಗಳಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂದು ಕಾಡು ದೇವರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

೨) “ಮಾಜಿ” ಉಟ್ಟುಂಡ ಆಹಾರ ಸಚಿವ ಎಸ್. ಕೆ ಪಾಟೀಲ್ ಭಾಯಿಗೆ

“ಅಣ್ಣಾ! ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದವರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಮಹಾ ಭಾರತದ ಶಕುನಿಯಂತೆ ಒಲು ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ನೀನು ದುಡಿದು ಒದ್ದಾಡಿದರೂ, ಈಗಿನ ಅಲ್ಪ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವನ ಹಾಗೇ ಆದೆಯಲ್ಲ! ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಬೈಯ್ಕಲಿ, ಶಕುನಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ತನಗಾಗಿ ೯೯ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಉಪವಾಸ ಕೆಡವಿ ಸಾಯಿಸಿ, ಅವರ ಅಭಿಷ್ಠವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ನಿಂತ, ನಿರಹಂಕಾರಿ ಶಕುನಿ ಮಾನು, ಇಂದಿನ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುಢಾರಿಗಳಾಗಿ ಪುನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಇವರುಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿನಗೆ, ಹೊಸ ವರುಷವು ಹಳೆಯ ಪುರಾತನ ಹರುಷವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿ ಎಂದು ಕಾಡು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

೩) “ ಮಾಜಿ ” ಕಾಮರಾಜರಿಗೆ,

ಅಯ್ಯಾ ; ಬೀದಿ ದನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾದು, ದೊಡ್ಡ ಬೋರೇ ಗೌಡ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಎದುರಿಗೆ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೂ, ಸೆರಗಿನ ಹಿಂದೆ ನಗುತ್ತಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗಿನ ಜಾತಿ ಇಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ನೆರೆಮನೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ತೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವಿರಿ.

ದೊಡ್ಡ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡಯ್ಯ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹಿರಿಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆರತಿ ಎತ್ತಿ, ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಕೋಂಗ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಹುಷಾರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾಡನಾಡರ, ಕಾಡು ಕಾಡಿನ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಾಗಿದ ತಲೆಯಿಂದ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

೪) ಮಾಜಿಯಾಗುವ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಜಿಯಾಗಿರುವ, ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರ ಜತೆಗೆ, ಒಂದಾಗುವ ಪಂಡಿತರಿಗೆ.

“ ದೇವಾ ! ನಮ್ಮ ದೇವರ ಕಾಲುಗಳೂ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕಲ್ಮಷವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ದೇವನಾಗುತ್ತೀರಿ.”

ಎಂದು ಕೇಳಬಯಸಿ, ಆ ಕೂಗೂ ನಿಮಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಲಿ. ಹೊಸ ವರುಷದಲ್ಲಿ ತುಸು ಅರಿವು ಉಂಟಾಗಲಿ.

ಎಂದು ಕೊರವಂಜಿಯು ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕೋರಿದಳು.

ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಡಕಾಯಿತಿಯೊಬ್ಬನು ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಬಾರಿಸುತ್ತಾನಂತೆ.

—ಅವನು ಕ್ರಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೆರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

* * * *

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.

ಸುದ್ದಿ

—ಮನೆ ಹೆಂಡತಿ ನೆಶ್ಯದ ಬಾಬತ್ತಿಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದಾಸರು !

(ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ಕೊಂಚ ಸೇವೆ)

ಈ ಪರಿಯ ದಾಸರುಗಳಾವ ಕಾಲದಿ ಕಾಣೆ
ದಾಸರ ಸ್ತುತಿಸುವ ಈ ಕಾಲದೊಳಲ್ಲದೆ ||
ರಾಜಕೀಯದಿ ನೋಡೆ ದೊಂಬಿದಾಸರ ಸಂತೆ
ಕಚೇರಿಗಳೂಳಗೆಲ್ಲ ಲಂಚದಾಸರ್
ಕಾಲೇಜಿನೊಳಗೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಲೆದಾಸರ ಹಿಂಡು
ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲೆಲ್ಲ ಸೆರಗು ದಾಸರ್
ಎಕ್ಸಾಮಿಗಾಗೆಲ್ಲ ಗೈಡು ದಾಸರೆ, ಅಯ್ಯೋ
ಸಿನಿಮಾದೊಳಗೂ ಎಲ್ಲ ಅನುಕರಣೆ ದಾಸರ್
ಗುಡಿಗುಡಿಯ ಆಳುವರು ದಕ್ಷಿಣೆಯ ದಾಸರ್
ಮಠ ಮಠದೊಳಗೆಲ್ಲ ಭೋಗದಾಸರ್
ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಳಗೂನು ಮಾಮೂಲು ದಾಸರ್
ಮನಿಯ ದಾಸರೆ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿಯೂ
ದಾಸರ ನೆನೆಯಲು ಕಾಸು ಕಮಿಟಿ ಎಂಬ
ಮಂಕುಬುದಿಯ ದಾಸರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ

—ರಾಮಿ

‘ಆನಂದ’ರ ಆನಂದ

ಮನೆಯವರು ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಧಾರವಾಡದವರೆನ್ನುವಂತೆ ಮನೆ “ಭಣ ಭಣ” ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಯಾವುದೋ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಗುಚುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕಿವಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಬಂದರು.

“ನಮ್ಮವರೂ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾರೆ” ಎಂದರವರು

“ಹಾಗಾದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದೆ. ಆದರೆ ನನಗಿಂತ ನಿಮಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯ” ಎಂದು ಬೇರೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿ ತಿಂಗಳೂ ಕೂಡ ಕಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗೆಲೆಯರು ನಕ್ಕು “ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಪತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದರು ಮೆತ್ತಗೆ.

“ಬರಬೇಕಾದದ್ದೇ ಎಂದೆ.”

“ಇವತ್ತು ನೋಡಿ ಇದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಓದಿ ನೋಡಿ” ಅಂತ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಕವನರನ್ನು ನೀಡಬಂದರು.

ನಾನು: ಕೊಂಚ ಬೆರಗಾದೆ. “ಆದರೆ ನಿಮ್ಮವರ ಪತ್ರವನ್ನ.....ಎಂದೆ ಸಂಕೋಚದಿಂದ.

“ಪತ್ರವಲ್ಲ. ಕಥೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆ ಕಥೆ ಬರತಾಳಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ” ಆ ಅರಳಿದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಉತ್ಸಾಹ!

“ಹಾಗೇನು?” ಅಂತ ಕವನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಾರು ಹಾಳೆಗಳ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದೆ. ಮುದ್ದಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಒಂದು ಪುಟ ಓದುವುದರೊಳಗೆ ಪಳಗಿದ ಕೈ ಎಸಿಸಿತು. ಓದುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ. ತಟ್ಟನೆ ಏನೋ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮುಖವೆತ್ತಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದೆ. ನಗು ಬಂತು.

“ಏನು?”

“ಏನಿಲ್ಲ”

ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದೆ. ಬಲವಾದ ನಗು ಬಂತು. ನಕ್ಕೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತರು “ಹೇಗಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ” ಎಂದೆ.

“ ನನಗೂ ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ idea ಬಂದಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ಬೆರಗು ತೋರಿಸಿದರು.

“ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಂಗಸರು ನೋಡಿ. ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಅವರದು.”

“ ಅದು ನಿಜ ಅನ್ನಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ಓದಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದ ಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು ” ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೇಳಿದರು ಸ್ನೇಹಿತರು.

“ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಿ ” ಎಂದೆ.

“ ಆದರೆ ನನಗೆ ಆಕೆ ತಿಳಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ—ಬರೀತೀನಿ ಅಂತ. ನಾಳೆದ್ದು ಬಂದಾಗ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲ ಇವತ್ತೇ ಬರೆದು ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೊರಟು ನಿಂತರು ಗೆಳೆಯರು.

ಆಗ ಅವರ ಮುಖದ ಗೆಲುವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನೆದೆಯೂ ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿತು.

ಆದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಆನಂದವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವರು ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲವಾದ ಆನಂದರೇ. ಕತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಲ್ಲ ಅದು ಆನಂದರ ಕತೆ ‘ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾಗದ’. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಏನು! ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಪ್ರೇಯಸಿ ಅದನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ನಕಲು ತೆಗೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿ ಓದುವವರಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು!

ಹಾಗಂತ ಆತನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಆನಂದರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಆ ಹೊಸ ಮದುಮಗನ ನವೋತ್ಸಾಹವನ್ನ, ಮಧುರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನ, ಹೊಂಗನಸುಗಳನ್ನ ಕೆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾರು! ಆ ನವ ವಧು ವಿಠ ನಾಟಕ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಂಕುಬೂದಿ ಎರಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದು ಭಾಗ್ಯವೇ! ಆನಂದರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

—ರಾಮಿ.

ವಿವರ ವಾರವನ್ನು ಅಖಾಡದಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಆಚರಿಸಿದರಂತೆ.

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಗುಣವಾಚಕಗಳೊಡನೆ ಬಸ್ಸು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ;

ವೀರಣ್ಣನ ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್

Malcolm : What will you do ?

—Shakespeare.

ಮಹಾ ಕವಿಯಾದ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ತನ್ನ ಸತ್ಯಶಾಲಿ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಮರವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು ಎಷ್ಟೋ ಶತಮಾನಗಳಾದವು. ಸ್ಕಾಟರ್ ತರಲು ವೀರಣ್ಣ ಹೊರಟಾಗ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ನನ್ನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. What is your grace's will? (Mac. Ac. IV Sc. 1) ಎಂದೂ ಕೇಳಿದೆ. 'ಲೇ ಈರ್ನ್!' ಎಂದು ಸಿನ್ ಸಿನ್ಯಾಟಿ ಸರ್ಕಲ್ ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಕೂಗಿದೆ. ಚೀರಿದರೂ ಅವನು ತಿರುಗಿ ಕೂಡಾ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಅಪಘಾತ ! ”

ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ! ಡ್ರೈವರ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಡಖಾನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಶಿವು ಡಾಕ್ಟರ್ ಷಾಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಬಾರಿಂಗ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ವೀರಣ್ಣ ಶಿವುಗೆ ಅಲಾಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಸ್ಕಾಟರ್ ಹತ್ತಿ ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ.

ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್, ನೆನಪಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವುನ ಮನೆಯವರಿಗೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವನು ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲ ಕಳೆದ. ಮರುದಿನ ಝಂ ಎಂದು ಬಂದ—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಯಲ್ಲಿ. ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಂದೂರು ; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಘಡ ಕಾದಿತ್ತು. T. B.ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ವಾರು ಅಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಅವನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕಾರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು

‘Whither goest thou hence? Stop’ ಎಂದಿತು. ಹಾಗೇನೂ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್ ಓದುವಾಗ ‘ಅದು ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕ’ ಎಂದು ವೀರಣ್ಣ ನನಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ.

ಕೈಯ್ಯೆತ್ತಿ ವೀರಣ್ಣನ ಗಮನವನ್ನು ತಡೆದ ಆ ಆಕಾರ ಸುಮಾರು ಐದೂವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿತ್ತು. ತೆಳ್ಳಗೆ ಲತೆಯಂತೆ ಒಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಹೈ ಹೀಲ್ಡ್ ಸೂಸ್ ಧರಿಸಿತ್ತು. ಬಿಳಿಯ ಅರ್ಧ ಪಾರದರ್ಶಕ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟ ಆ ಆಕೃತಿಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಒಣ್ಣದ ಕೆನ್ನೆಗಳಿದ್ದವು. ಕಂ ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ್ದ ಆ ಮಾಯಾ ವನಿತೆಗೆ ಎರಡು ಜಡೆಗಳಿದ್ದವು.

“ಲೇ ರಾಯಾ, ಚಿಟ್ಟಿ ಇದ್ದಂಗಿದ್ದೋ!”

“ಅಲಲಲ ಜಿಂಕೆ ಬಂದ್ವಿಗೆ ಬಂದ್ವೋ!” ಆ ಮಾಯಾವನಿತೆ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಫುಲ್ ಸ್ಲೀವ್ಸ್ ಸೈಟರ್ ತೊಟ್ಟು ತಳಿ ನೀಲವರ್ಣದ ಸಿಲ್ಕ್ ರವಿಕೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸಿಂಹಿಕೆಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮಾರುತಿಯಂತೆ ವೀರಣ್ಣ ಸ್ಕೂಟರಿನ ಮೇಲೆ ತಟರಿಸಾಡಿದ. ಎಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿ ಸ್ಪೀಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಲಟಾರಿ ಟೈಫೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಬಾಡಿಯಂತೆ ಕಂಪಿಸಿದ,

“You are my class mate!” ಎಂದಳು ಅವಳು.

“ಇರಫಾದ್ರೀ. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಒರದಿಲ್ಲ” ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ ನೆಪ್ಪಿಲ್ಲ?

“You are a brave one! What a beating did you give to Swamy!” ಎಂದಳು.

ಈರಣ್ಣನ ಜಂಘಾಬಲ ಉಡುಗಿ ಹೋಯಿತು ಸ್ಕೂಟರನ್ನು ಸಾಲು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ರಾಜ್ ಕಪೂರ್, ದಿಲೀಪ್ ದೇವಾನಂದರಂತೆ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯುಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಗಳೆಂಬುದೂ ಅವಳನ್ನು ಚುಡಾಯಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಾನು ಒದೆಯಪ್ಪನ ಪರಿಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೆನೆಂಬುದೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗದೆ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಟ ಶ್ರೇಷ್ಠರಂತೆ

“ಎಲ್ಯದಿರೀ ಈಗ”? ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಈರಣ್ಣ.

“At Mugilehalli of course. Damn these Government buses. Why don't they keep up time!”

“ಏನ್ರಿ, ನಿಮಗೆ ಕನಡ ಬರದಿಲ್ಲೇ. ನೀವೇನಾರ ಮ್ಯಾಗ್ನಿಂದ ಇಳ್ಳದಿರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಈರಣ್ಣ.

“ಹಿಂದೀ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಏನ್ಮಾಡ್ತಿದ್ರೀ? ಎಂದು ಆ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಕೇಳಿದಾಗ.

“ ಹೌದು ನೋಡ್ರೀ, ನಿವ್ವೇಳದು ನಿಜೈತೆ!” ಎಂದು ವೀರಣ್ಣ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸ್ವಾರ್ಸ ಮಾಡಿದ.

“How about giving a lift?” ಎಂದಳು ಆ ತರುಣಿ

“ಅಯ್ಯಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನೀವ್ಯಾಕ್ ಎಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ತಿರಿ. ಬಸ್ ಪಂಚೇರಾಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ. ಈಗ್ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೆ, ಕ್ಷಮ್ಪಿ” ಎಂದು ವೀರಣ್ಣ ಸ್ಕೂಟರ್ ಮೇಲೆ ಭರ್ತನೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟ ವೀರಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಥಟಕ್ಕನೆ ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್ ಬೆತ್ತಳನ್ನು ನೆನೆಯಿತು ಒಥಲೋ ಡೆಸ್ಸಿಮೋನಾಳನ್ನು ಸ್ಕೂಟರ್ ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಕಿಂಗ್ ಲಿಯರ್ ರೀಗನ್ನಳನ್ನು ಸ್ಕೂಟರ್ ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂಲೆಟ್ “To take her on the Scooter or not to!” ಎಂದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಫೀಲಿಯಾ ಬೇಡ ಎಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

“How about giving a lift!”

“ಬ್ಬಾ. ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್ ಬೆತ್! ಆ ಮಹತ್ತಾದ ಆಶೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯಾ!”

ಈರಣ್ಣನ ಮನೋರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವೂಗೆ ಆದ ದುರಂತ ಇನ್ನೂ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಕೂಟರನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ. ದೈವವಶಾತ್ ಆ ಸ್ಕೂಟರಿನ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಾನು ಗಗನಕುಸುಮ ಕೈಗೆಟುಕಿತೆಂದು ಡಬ್ಬಲ್ ರೈಡ್ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವೆಬ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಗಳೆಲ್ಲ ಚಿಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿ ಮಂಡಕ್ಕಿ ಉಂಡೆ ತನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯ ಬಂಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಲು ಹಳ್ಳಿ ಚೌಕಪೇಟೆಯವರೇ!

ಬಂದೊದಗಿದ ಮಹದಾಪತ್ತು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಕ್ಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾ ವೀರಣ್ಣ ಮುಂದುವರಿದ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮ್ಯಾಕ್ ಬೆತ್ ಓದಲೇಬೇಕು! ಪೊಯಟ್ಟಿ?

‘Broad as life’ ಎಂದು Poetry ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು. “ಯಾತರ ಲೈಫೋ ಏನೋ” ಎಂದುಕೊಂಡು ವೀರಣ್ಣ ಮುಂದುವರಿದ. ಈ....ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ- ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಯಾತರದನ್ನೋ ಬರೆಯುವುದು. ಬರುವ ಸಂಕಟ ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಓದಬೇಕು. ಏನೇನೋ ಮಾಡಿ ತಾವು ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಥಮಾರ್ ಈ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಮತ್ತೆ ಲಾರಿ ರಿವೇರಿ, ಕಾರ್ ಖರೀದಿ, ಮಾಲು ಸಾಗಣೆಕೆ, “ಯಣಲೇ, ಇಡ್ನಲ್ಲಾ ವಲ್ನೋ” ಎಂದರೆ ಅವನು ಕೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

“ ಎಲೇ ದುಬ್ಬೀರಾಗ್ಗೆ ಒಂದ್ಬಿಯೆಸ್ಸಿ ಪಾಸ್ಮಾಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲೇನೋ ಎಷ್ಟು ಫೀಸು, ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ! ಎಲ್ಲಾ ದಂಡಾದ್ವಲೋ ! ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಹಿಂದೆ ಮಡ್ಗಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ನಟ್ ಲಾಸಾಗಿ ಸ್ಯಾಟರ್ ಟೆಂಗ್ ಟೆಂಗ್ ಕಟ್, ಟೆಂಗ್ ಟೆಂಗ್ ಕಟ್ ಟೆಟ್ಟ್ರಡ್ರಾ ಎನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ವೀರಣ್ಣ ‘ನಿಲ್ಲೂ ನಿನ್ನಾಪ್ಪ ಬಂದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿ, ಕೆಳಗಿಳಿದ ಕೆಲ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ರಿವೇರಿ ಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಸ್ಯಾಟರು ಹತ್ತಿದ.

ಏಕ್ ದಂ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಶೂನ್ಯವಾಯಿತು. ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ಕಡೆಗೆ ಸ್ಯಾಟರ್ ಬಿಡುವುದೇ ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಸ್ಪೀಡು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬಸ್ ಬಂದು ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಭರ್ತನೆ ಹೋಯಿತು. ಆರ್ಥ ಮೈಲಿ ದೂರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಟೈರ್ ಒಡೆದುಹೋದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು ಕೇವಲ ಕುತೂಹಲಾಸಕ್ತನಾದ ಈರಣ್ಣ ಆಕ್ಸ್‌ಲರೇಟರ್ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬಸ್ಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಡ್ರೈವರು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಒಡೆದುಹೋದ ಮೂರು ಟೈರುಗಳನ್ನು ಮೈದಡವುತ್ತಿದ್ದ— ನಂದಾ, ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಮೈದಡಿವಿದಂತೆ.

“ ಜಾಫರ್ ದಾ ” ಎಂದ ವೀರಣ್ಣ.

ಡ್ರೈವರು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, “ ಅರೇ ಈರಣ್ಣ ಸಾಮಿ ಎಂಕ್ಯಾ ! ” ಎಂದ

“ ಏನಾಗಿತಪಾ ಗೂದೆ ನಿಂ ಬಸ್ಸಿಗೆ ? ”

“ ಮೂರು ಟೈರ್ ಹೋಗಿದವಣ್ಣಾ ”

“ ಅಲ್ಲೋ ಇಂಥಾ ಥೇ ಡಾಲ್ ಬಸ್ ಬಿಟ್ಗಂಬಂದ್ಯಾಕೆ ? ”

“ ಇದ್ದದ್ದೇ ಅಂಥಾದಣಾ ”

“ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನ ಇಂಥಾ ಖಲೀಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬಿಡಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರನೇ ಯಾ ಕ್ಲೇಕು ? ನಾನೇ ರನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ”

“ ಹಲ್ಲೋ ! ಊ ! ” ಎಂದಿತು ಮಂಜುಳ ಧ್ವನಿ. ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮಾಯಾಂ ಗನೆ ಬಸ್ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ Fancy, meeting you again ! ” ಎಂದಳು.

“ ನೋಡ್ರೀ ನಂಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಸ್ ಸುರಿಬರದಿಲ್ಲ. ” ಎಂದ ಈರಣ್ಣ.

“ ಹಿಂದಿ ? ”

“ ಅಬಬಾ, ವಲ್ಲೇ ! ಕನಡ್ಡಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ರೀ. ”

“ Damn this ಸಂಕಟ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ! ”

“ಕಂಡೀಸನು ನಗೆ ಏತೆ. ಈಗ ಹೊಂಟೈಡ್ತೆ” ಎಂದ ವೀರಣ್ಣ.

“ಇಲ್ಲಣಾ” ಎಂದ ಜಾಫರ್.

ಮಾಯಾಂಗನೆ ಈರಣ್ಣನನ್ನು ಕೂರ್ವಾದ ಭರ್ತ್ಸನಾ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ಧೈರ್ಯ ಜಾರಿತು.

“Now it is evident that you are giving me a lift” ಎಂದಳವಳು

ವೀರಣ್ಣ ಒಸ್ಸಿ ಅವಳನ್ನು ಸ್ಕೂಟರಿನ ಕ್ಯಾರಿಯಕ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ.

“ಈ ದಿವಸವೇ definitely final show ಮ್ಯಾಕ್ ಬೆತ್!” ಎಂದಳು ಅವಳು.

“ಹಂಗೇನ್ರಿ. ನಂಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟಕಂದು ವಾಡೈತೇನ್ರಿ ಅದು?” ಎಂದ ವೀರಣ್ಣ.

“ಹಾಗಲ್ಲ ಈ ಬಾರಿ English Part ಗೆ ಅಪಿಯರ್ ಆಗಿದೀನಿ ನಾನು. ನಿಮ್ಮದು ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಯ್ತಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ರಿ. ಕಂಪ್ಲೆಂಟಾಗೆತೆ. ಅದೇನ್ಬರದದರೋ ಮ್ಹಾರಾಯ್ತು ಒಂದ್ರವೇ ಕಾಳಷ್ಟು ಅರ್ಥಾಗೋಲ್ದು”

ವೀರಣ್ಣನ ಸ್ಕೂಟರ್ ಟಾಪ್ ಸ್ಪೀಡನ್ನು ಹಿಟ್ಟಿತು. ಪಶ್ಚಿಮದ ಗಾಳಿ ರೊಯ್ಯನೆ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಳೆ ಮೋಡಗಳು ತುಂತುರು ಹಸಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಚೆಮುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದಿನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ರಸ್ತೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ದಿಗಂತ ದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಚಿಕ್ಕೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಊರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ವೀರಣ್ಣ, ಸ್ಕೂಟರನ್ನು ಥಟ್ಟನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೆಳಗಿಳಿದ

“ನಿಮ್ಮ ಚಸಮಾನೂ, ಸೈಟರೂ ಕೊಡ್ರೀ” ಎಂದ

‘ಯಾಕೆ?’ ಎಂದಳು ಮಾಯಾಂಗನೆ

“ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹಿಂಗೇ ಕೂಡಿಸ್ಸೆಂದು ಹೊಂಟಿ ಅಂದ್ರೆ, ಊರ್ದೆಗೆ ನನ್ನಜೇತಿ ಬಿಟ್ಟೋದೀತು ಇನ್ನುಂದೆ ಬರಾ ಪೆಟ್ಟೋಲ್ ಬಂಕುಗ್ಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮರೇ ಇರದು ನನ್ನ ಚಳ್ವಾ ಹರದ್ಬಿಡ್ತರೇ” ಎಂದ.

ಕಂ ಕನ್ನಡಕವನ್ನೇರಿಸಿದ. ಸೈಟರಿನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಗೆ ಬಿಗಿದ. ಜೇಬಿನಿಂದ ಟೋಪಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ತಲೆಗೇರಿಸಿದ ಮತ್ತೆ ಹೊರಟ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ. ಅವನು ಸಿಸ್ ಸಿಸ್ಯಾಟಿ

ಸರ್ಕಲಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ. ಮಿಲಿಟರಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೈಂಧವನೊಬ್ಬ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವನು, ವೀರಣ್ಣನ ಸ್ಕೂಟರ್ ನೋಡಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,

“ಆರತೀ” ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

“ಡ್ಯಾಡಿ” ಎಂದಳು ಮಾಯಾಂಗನೆ

ಸ್ಕೂಟರಿನಿಂದಿಳಿದು ಕಾರಿನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಥಿಯೇಟರ್ ಜಿಬ್ರಾಲ್ಟರ್ ಕಡೆಗೆ.

ಅವಳು ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಸರ್ಕಲಿನ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ,

“ಅಲೇ ಎಂಥಾ ಮಜದ್ದ ನಮಕ್ಕೋ?” ಎಂದ.

“ಅಲ್ಲೋ ಅವ್ವು ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್, ಅವನ ಮಗ್ಗು ಮಖಕ್ಕಂಗಾರ್ತಿ. ಈ ತಾಯ್.....ಕ ಯಾರು. ಇವ್ವ ಜತೆಗ್ಯಾಕೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಹತ್ತಿದ್ದು” ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ.

“ಆ ಪಿಟೆ ಗನ್ನ ನೋಡಲೇ ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿ, ಪೈಜಾಮ, ಚಸ್ಮಾ. ಲೇಡಿಸ್ ಸ್ಟೆಟರು ಬ್ಯಾರೆ ಹಾಕಿದನೆ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೋ ಏನೋ ಮಂಗಳಾನ ಮಗ.”

“ನಮ್ಮ ಈರ್ಗ ಕಂಡ್ಡಂಗ್ವಾಣ್ತೆ”

“ಇಲ್ಲೆಲ್ಲದನಲೇ, ಶಿವ್ಗನ್ನೊತ್ತೆ ಬೆಂಗ್ವಾರ್ಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲೇ?”

“ನೋಡನ್ನಡಿ. ಲೇ ಈರಣಾ”

“ಈರಾ”

“ಈರ್ಗಲೇ”

ವೀರಣ್ಣ ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು, “ಹಂಗ್ಯಾಕ್ವಡ್ಯಂತಿರಲೇ ಭೋ... ..ಕ್ಕಳು. ಬಾಯ್ಕುಚೋ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟ.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಹೈಕಳ ತಂಡ ನಭೋ ಮಂಡಲವನ್ನೊಡೆಯುವಂತೆ ಅರಿಚಿತು.

ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಬೆದರಿದ್ದನೋ ಅದು ಅವನು ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿತು.

(ಸಶೇಷ)

—ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಪುಕಟ್ಟು ನ್ಯಾಯ ಸಲಹೆಗಳು

[ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಡ್ವೋಕೇಟರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಣಮರಕರಾಯರು, ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರುವರು ಎಂದು ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿಕೆಲಸರು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಓದೋಣ. ಬೇಕಾದ ಹೆಸರಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಂ]

ಪತ್ರ ೨-ಕಾಳಜಿ ರಂಗರಾಯರು, ಚಿನ್ನಕುರುಳ, ಬೇತಾಳಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಸ್ವಾಮಿ ರಾಯರೇ! ನೀವು ಬರೆದ ಕಾಗದ ಪ್ರೊನೋಟುಗಳ ನಕಲುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಎಂದೂ, ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ದೇವರ ಮೇಲಿರುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಆತ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಆ ಆಭರಣಗಳು ಸಾಚಾ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾಲ್ಯದ್ದೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ ಈಗ ನೀವು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಬಡಿದು ಹೊಡೆದು ಪೂಜಾರೀನ ಹೆದರಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ದೀರಿ ಅದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ನಕಲು ಒಡವೆ ಧರಿಸೋ ದೇವರು ಪೂಜಾರಿಗೆ ಏನು ವರ ಕೊಟ್ಟಾನು? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇನಾದರೂ ಗೂಂಡಾಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜಾರೀನ ಹೊಡೆಸಿದರೆ ಆ ಕೂಲಿನೂ ಹಾಳು ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ಹಿಂತಿರುಗುಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲು ದೇವರಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಸಾಲ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಡೆಸ್ತೀನಿ ಅಂತ. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದೊರಕಬಹುದು; ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿ.

ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರೈಜ್ ಬಾಂಡುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪೂಜಾರಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಹಾಕಿ ಪ್ರೈಜ್ ಬಾಂಡ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಪೂಜಾರಿ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಬಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೈಜ್ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಪ್ರೈಜ್ ಬಂದರೆ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಗೂಂಡಾಗಳಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಡುಕಿಸಿ.

ಪತ್ರ ೧೧—ಶೃಂಗಾರವ್ಯಾ. ಛಾಳೂರು. ಸೊಬಗಿನ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಮಗಳೇ! ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬೇಸರ ಹಟ್ಟುಕೋಬಾರಡು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಯಜಮಾನರು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಟಲ ತಿಂಡಿ ತರುಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರುಲ್ಲ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಿ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ವಿವಾಹವಿಜ್ಞೇದನ ಮಾಡಿಕೋಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಿ. ವಿವಾಹ ವಿಜ್ಞೇದನಕ್ಕೆ ಆ ಕಾರಣಗಳು ಸಾಲದಮ್ಮ! ಪೇಟೆ ಹುಡುಗಿ, ಓದಿದ ಹುಡುಗಿ, ನೀನು ಹಳ್ಳಿಯ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಬದಲು, ಪೇಟೆ ಹೋಟಲ ಮಾಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ದಿನಾಗಲೂ ಹೋಟಲ ತಿಂಡಿ ಪೊಟ್ಟಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಥವಾ ಹೂವಾಡಿಗರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೇನ ದಿನಾಗಲೂ ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಭಾರೀ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಸೊಸೆ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಹುಡುಗಿ ಚಪಲವನ್ನೂ ತೀರಿಸಿಕೋಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಾಧ್ಯ.

ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೀ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವೂ ಇರಬೇಕು ನಿತ್ಯ ಚಪಲವೂ ತೀರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳೋಣ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಸಾಳುಬಿದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಮನೆಯವರೇ ಸಾರುಪತ್ಯೇ ಗಾರಕಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೋ, ದಿನಾಗಲೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆಸಿಕೊ. ಗಂಡನೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ. ಉಡುಪಿ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಗೆ ಅಂತ ನೇಮಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಹೂವಿನ ಸರಬರಾಜಿಗೂ ಅಸ್ಥಿಭಾರ ಹಾಕು. ಆಮೇಲೆ ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾರೆ. ಬಯಸಿದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಮಾಡಿಸು. ಚೆಂದಕಂಡ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯನ್ನೇ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸುಲಭ.

ಹೀಗೆ ಮಾಡೋದುಬಿಟ್ಟು ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿವಾಹ ವಿಜ್ಞೇದನ ಅಂತ ಎಗರಾಡಬೇಡ ನಿತ್ಯ ರೂಪು ಯೌವನ ಎಲ್ಲವೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಹಾಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಭದ್ರಮಾಡಿಕೊ.

ದೇವಸ್ಥಾನದ ದೇವರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದಾಗ ನನಗೂ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಡಮ್ಮಾ!

ಪತ್ರ ೧೬—ಸೋಮಸುಂದರರಾಯ, ಕೋಟೆ, ಬಾಗಿಲೂರು.

ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸ್ತರ ಮೇಲೆ 'ರಿಟ್' ಪಿಟೆಷನ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಮನೆಪಾಠ ಕಲಿಸಲು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಸಬೂಬು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರು ಮನೆ ಪಾಠಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರೋಹಾಗೆ ರಿಟ್ ಪಿಟೆಷನ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಈಚೀಚೆಗೆ ರಿಟ್ ಪಿಟೆಷನ್ ಗಳೇನೋ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳಾಗಿದೆ. ದಿಟ ಅದರೂ ನಿಮ್ಮ 'ರಿಟ್' ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಬಹುದಾದರೂ, ಫಲ ಜಯಪ್ರದವಾಗಲಾರದು. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದನ್ನೇ ಮಾಸ್ತರು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ಜಬರ್ದಸ್ತುಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಸ್ತರು ಬೇರೆ ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ. ಆ ಮನೆಯವರು ರಿಟ್ ಹಾಕುವಂತೆ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿ ಆಗ ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಸ್ತರು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಬ್ಬುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ನಂಬಿ ಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದಾಗಲೀ, ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟೆಯ ಒಬ್ಬ ನೌಕರನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಲೀ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಶಾಲಾ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪಾಠಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯೋ ಎರಡು ಬಾರಿಯೋ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕಳಿಸಿ. ಅವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ರೊಕ್ಕ ಕೊಡಿ. ಆಗ ಒಂದು ತಂತಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೊಂದಾದರೂ ಠೈಂ ಠೈಂ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಓದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತೆ.

'ರಿಟ್'ಗೆ ಹಾಕುವ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಸ್ತರು, ಮಾಸ್ತರಿಣಿಯರನ್ನು ಮನೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಮಸಲಾ ರಿಟ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕು, ಆ ಮಾಸ್ತರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತು ಬೇಕು, ಹುಡುಗನ ಓದು ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ಅಂತ ನೀವು ಹಟಮಾಡುವುದಾದರೆ ರಿಟ್ ತಜ್ಞರಾದ ಲಾಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತ ನನ್ನ ಭಾವಮೈದುನ ನಾದ್ದರಿಂದ, ಅರ್ಧ ಫೀಜಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

—: ೦:—

ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರ

ಮೊನ್ನೆ ಕೊನೆ ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರಾಂತ ಈಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಾಂತರ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಆಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮವರಿಗೂ ಬಡಿಸದೇ, ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಟೆ ಇನ್ನೇನು ತಲೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ, ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರ ಮಗ ಬಂದು " ರೀ ನೀವು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿನೂ ಬರ್ತಾರಂತೆ", ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದೇ ಉಸರಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದ ಆಗಲೇ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದೆ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬಂದು " ಏನಾಯ್ತೇ ಸುಶೀ ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಮಂಕಾಗಿ ಕೂತೆ. ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನಗೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸದೇ ಹೊರಟಲ್ಲೇ ಈಗೇನಾಯ್ತು"? ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. " ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಆ ವಾಚಾಳಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮಾನೂ ಬರ್ತಾರಂತೆ ರೀ" ಆಕೇನ ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ, ಈ ವಠಾರದಲ್ಲಿ ಇರ್ದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಾರೆ. ಪೂಜೆ ನೋಡಕ್ಕೆ ಬಿಡುಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೇ ಅವರಿವರ ಮನೇ ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ ಯಾರಿಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳೇ? ಏನೋ ಸೋಮವಾರ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಿವನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಆದ್ರೂ ಮಾಡಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋಣಾಂದ್ರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಕಲ್ಲು ಬಿತ್ತು. " ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡೇ ಪಾಪ! ಏನೋ ವಯಸ್ಸಾದವರು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಲಿ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಣೇ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮವರೇನೋ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನ ಅವರೇ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಂಡ್ಕೊಂಡು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ಮನೇ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು, ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿ ತೊಗೊಂಡು ಬಂದ್ರು

" ಹೊತ್ತಾಯ್ತೇನಿ ಸುಶೀಲಮ್ಮಾ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಂದ್ರೂ ಆಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಮನೇ ಕೆಲಸ ಎರಡು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ತಪ್ಪಲೆ ಇಳಿಸಿ, ಒಂದು ಕೊಳಗ ಅವರೇಕಾಯಿ ಸಾರು ಮಾಡಿ ಬಡಿದಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೀನಿ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಊಟ ಹಾಕಿ ಅಂತ ನಮ್ಮೆಜಮಾನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದೆ. ಇವತ್ತಾದ್ರೂ " ಶಿವ ಶಿವ" ಅಂತ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರು.

ಓಹೋ! ಏನೋ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಶಿವ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾನೆ ಈಕೆಗೆ. ಸಧ್ಯ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯದೆ ಇದ್ದೆ ಸಾಕು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ. ನಾವು ಈಶ್ವರನ ಗುಡಿ

ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಹೇಗೋ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ
 ಚಾಣಕ್ಯತನದಿಂದ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೋದವು. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ, ಸಹಸ್ರ
 ನಾಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿ, ಮಹಾ ಮಂಗಳಾರತಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಆಗುವುದೆಂದು
 ಅರ್ಚಕರು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇರೋದ್ರಲ್ಲೇ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆವರನ್ನು
 ತಳ್ಳಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕೂತವು. ನನಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುವಂತೆ
 ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೂತಿದ್ದರು
 ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ “ಓಂ ಶಿವ” “ಓಂ ಶಿವ” ಜಪ ಬೇರೆ.
 “ಪರವಾಗಿಲ್ಲಾಪ್ಪ ಸಧ್ಯ! ಇವತ್ತು ನಾನೇನು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೆ ದೇವರನ್ನು ಕಣ್ಣು
 ತುಂಬಾ ನೋಡಿ, ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಶಿವನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡೋ ಅದೃಷ್ಟ ಇದೆ”
 ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಂತೋಷ ಕ್ಷಣಿಕವಾಯಿತು.
 ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ಮೊಣಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಪಕ್ಕಿಗೆ ತಿವಿದು ಅಲ್ಲೋದ್ದೀ ಸುಶೀಲಮ್ಮ
 ಆ ಪಾಚೇ ಕಲರ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಣೇವರದ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ
 ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೇ ಪಾರ್ವತಿ; ಏನು! ಗರ್ವ ಏನು! ಅಹಂಕಾರಾಂತೀರಾ,
 ಬೆಳಗ್ಗೆ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ “ಎರಡು ವಾರಿಜಾತದ ಹೂ ಕೊಡೇ ತಾಯಿ ಸೋಮ
 ವಾರ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ, ಏನಂದ್ಲು ಗೊತ್ತೇ? ಎನ್ನೀ? ದಿನಾ ಏನು ವರ್ತನೇನಾ?
 ನಮಗೇ ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕು” ಅಂತ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ್ದು ಕಂಠ್ರೇ,
 ಆ ಹುಡುಗೀ ಗುಣಾ ಎನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲಮ್ಮ ಅವರ್ಮನೇ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಗೆ
 ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದಿದಾದಲ್ಲಾ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಅಸನು-ಇವಳು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು
 ನೋಡಿದ್ದೂ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅದೇನು! ಮೂಕಭಾಷೆ ಮಾತಾಡ್ಕೊತ್ತಾರೋ,
 ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಏನು! ಅವಳೆ ಹೂವು ಕೊಯ್ಯೋ ನೆಪ ಅಷ್ಟೆ, ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಅವನ
 ರೂಮಿನ ಕಿಟಕೀಮೇಲೇ ಇರತ್ತಿ. ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗೀಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೇ ಕೆಡ್ಕಾರೆ
 ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ, ಎತ್ತಲಾದ್ರೂ ಹೋಗ್ಲೀ ನನಗ್ಯಾಕಪ್ಪ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೇ
 ಸುದ್ದಿ ಓಂ ಶಿವ ಓಂ ಶಿವ ಓಂ ಶಿವ “ಅಲ್ಲೋದ್ದೀ ಸುಶೀಲಮ್ಮಾ” ಮತ್ತೆ ಅರೆ
 ಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಮುಕ್ತೈಡೆ ಕಡೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ
 ತೋರಿಸಿ, “ಶಿರಸ್ತೇದಾರು ಹೆಂಡ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಕಂಡ್ರೀ ಆಕೆ. ಅವರ ಸೊಸೆ ವಿಷಯ
 ನಿನಗೇ ತಿಳಿತೇ? ಅವರ ಮಗ ಪಾಂಡು, ಯಾವ ಹುಡುಗಿ ಬಂದರೂ ಒಪ್ಪದೇ,
 ಆ ಬಿಳಚೇ ಅಹಲ್ಯಾನ, ಮುತ್ತು ಪೋಣಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ ಅವಳ ಹಲ್ಲು ಅಂತ ಮೆಚ್ಚಿ
 ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದ್ದನಲ್ಲಾ, ಮೊನ್ನೆ ನಿಜ ಬಯಲಿಗೆ
 ಬಿತ್ತು. ಅವಳ ಮುಂದಿನ ಸಾಲು ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಂತೆ. ಮದುವೆ ಮುಂಚೆ
 ಈ ಹುಟ್ಟುಹಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯಾನ ಯಾರೂ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಆಮೇಲೆ “ಉಟ್ಟುಹಲ್ಲು ಕೇಳಿಸಿ
 ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಂತ” ಯಾರೋ ಹಿರಿಯರು ಘನವಾಢ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ.
 ಬಿತ್ತು ಮಿಠ ಗಾಲಕ್ಕೆ; ಅವಳದು ಕೃತಕ ದಂತ ಹೇಗೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ಗೊತ್ತೇ?

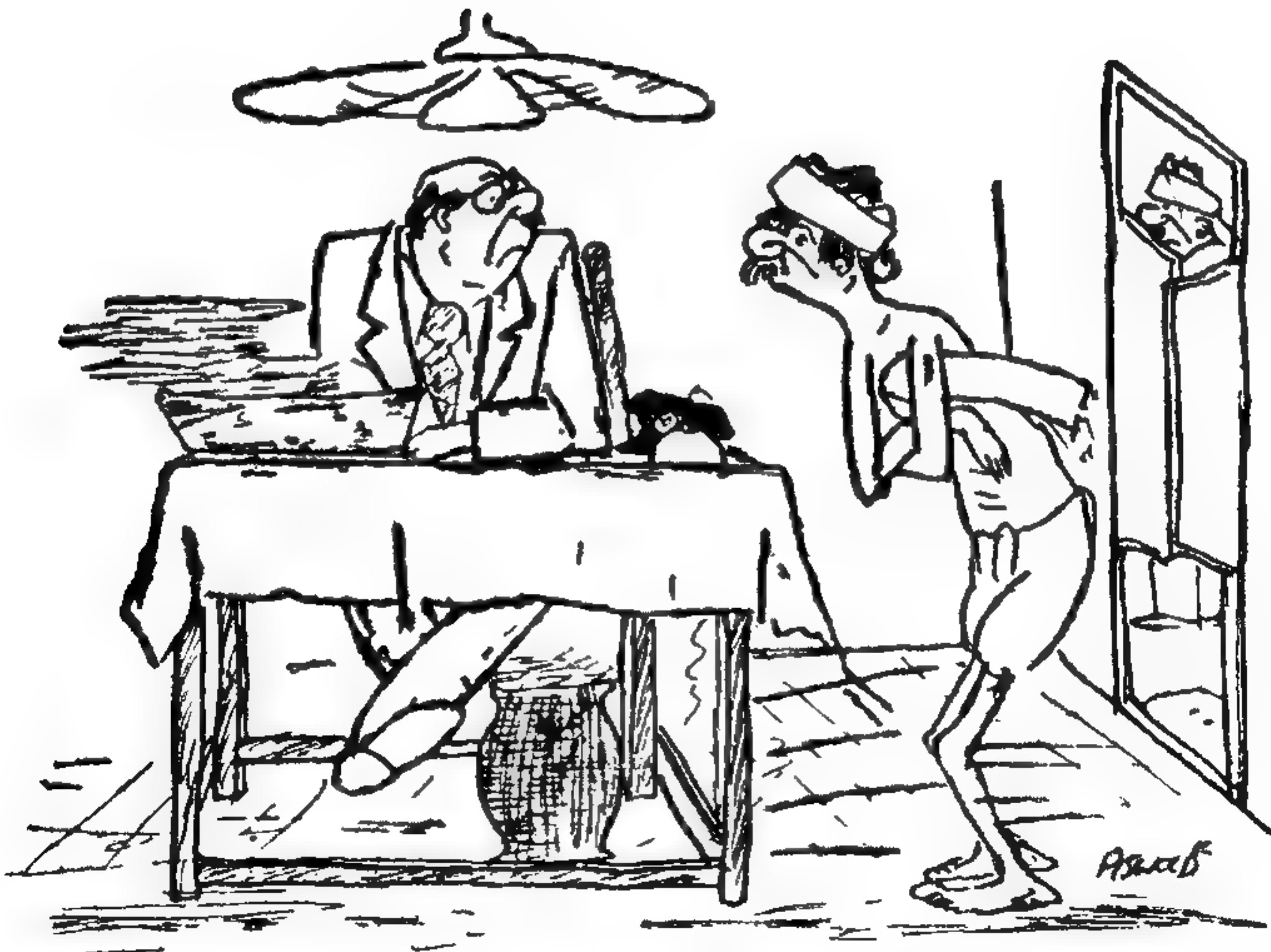

ಪಾಪ! ಅವಸರವಾಗಿ ಮುಖ ತೊಳಕೊಂಡು ಸಿನೆಮಾಗೆ ಹೊರಡಲು ರೆಡಿಯಾಗೋ
 ಕುಂಭಮದಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕಲೆ ಆದ ಹಲ್ಲನ ಪ್ಲೇಟ್ ತೊಳೆದು ಅಲ್ಲೇ ಒಚ್ಚಲಮನೆ
 ಕಟ್ಟೀಮೇಲೆ ಮರೆತು ಬಂಧಂತೆ. ಪಾಂಡು ತಾನು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ
 ಹೋದರೆ, ಎದುರಿಗೆ ಈ ದಂತಪಂಕ್ತಿ ಕಟ್ಟೀಮೇಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತಂತೆ
 ಆಮೇಲೆ ಏನೋ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತಾಯ್ತಂತೆ ಮುಸುರೆ ಕೆಲಸದ ಮುಸಿ
 ಯಮ್ಮ ಹೇಳಿದಳು ಈ ಸಮಾಚಾರ ನನಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ. ಸದ್ಯ! ಈ ಸಮಾಚಾರ
 ಯಾರ ಹತ್ರಾನಾದ್ರು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೀರಾ! ನನಗ್ಯಾಕೆ ಅವರ ಮನೇ ವಿಷಯ,
 ಅಂತೂ ಏನು ಕಾಲ ಬಂತು ಸುಶೀಲಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಕೈ ಕಾಲು ಊನ
 ನೋಡೋದು ಅಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಒಪ್ಪೋಬೇಕು." ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೊತ್ತೆ
 ಗುತ್ತೋ! ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಓಂ ಶಿವ ಓಂ ಶಿವ....ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಈ
 ಜೊತೆ ಎಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಬಿತ್ತವ್ವಾ ಶಿವನೇ? ಈ ಬ್ರೇಕಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ, ಯಾರ ಮೇಲಾ
 ದರೂ ನುಗ್ಗಿ ಹಾಪಳ ಪೊಡ್ತಾನೇ ಇರತ್ತಲ್ಲಾ? ಈಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು
 ಹಾಸೊಂಡು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹುಳುಕು ಇದೆ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಒದ್ದಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ,
 ಈಕೆ ಬಾಯೆಂಬ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ ಬಾಣಗಳು ಕ್ಷಯಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇನೋಂತ
 ಅನ್ನಸ್ತು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಓಂ ಶಿವ, ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು ಪರವಾಗಿಲ್ಲಾ ಮಹಾ
 ಮಂಗಳಾರತಿ ಆಗುವವರೆಗೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾರರು ಅಂತ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಯಾಕೋ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ ನೈವೇದ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು
 ತಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ಬಂತು ಗ್ರಹಚಾರ! ಏನು ಕಾದಿದೆಯೋ ಪೂಜೆ
 ಈ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅಂತ ಹೃದಯ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ಮತ್ತೆ
 ತಿವಿತ. "ಆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒಳ್ಳೇ ಪಾಕಡಾ ಆಸಾಮಿ ಸುಶೀಲಮ್ಮಾ ಹಣೇ ತುಂಬಾ
 ವಿಭೂತಿ ಬಳ್ಳೊಂಡು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಠುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
 ನಾರ್ಮಡಿ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು, ಮಹಾ ಶಿವಭಕ್ತ ಅಂತ ನಾಟಕಾ ಆಡ್ತಾನಿರೇ"
 ಇವನು ದೀಕ್ಷಿತ ಅಂತ ಹೆಸರು ನಮಗೆ ದೂರದೆ ನೆಂಟು ಅನ್ನ. ನಮ್ಮ ಸೋದ
 ರತ್ತಿ ಸೊಸೆಗೆ, ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗ ಪುರಾಣ ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ
 ಸಂಜೆ ಗುಡೀಲಿ (ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ) ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು
 ಬೇರೆ ಈ ಧಾಂಡಿಗನಿಗೆ ಅವನ್ನನೇ ಹಾಳಾಗಾ, ಹೇಳೋದು ಪುರಾಣ, ತಿನ್ನೋದು
 ಬದನೇಕಾಯಿ ಅಯ್ಯೋ ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ ಮಾಡ್ಕೊರ ಪಾಪ ಆಡೋರ
 ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಂತ ನನಗ್ಯಾಕೆ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುದ್ದಿ. ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಗೊಂಡು
 ಹೋಗ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಇನ್ನೇನು ಮಹಾ ಮಂಗಳಾರತಿ ಆಗುತ್ತೆ. "ಮನೇಲಿ ಈ
 ನೆಮ್ಮದಿ ಇರುತ್ತೇ ಸುಶೀಲಮ್ಮ?" ಏನು ದೇವರು! ಏನು ಪೂಜೆ. ಆ ಸ್ವಾಮೀನ
 ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದ್ದ್ರಾ ಕೃಪೆ ಆಗಲ್ವಲ್ಲೀ? ನಿಮ್ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು ನೋಡಿ
 ಆ ಮಹಡಿ ಮನೆ ಮದಗಮನೆ ಮಂಜುಳಮ್ಮಾ. ಬಿದ್ದ್ರಾ ಮೀಸೆ.. ಅನ್ನೋ

ಹಾಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಲಂಚ ತಿಂದು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆದ್ರೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಇಂಚಿನ ಜರತಾರಿ ಸೀರೆ ನೋಡಿದ್ರೇನ್ರಿ? ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸ್ಕೊಳ್ತಾಳೆ. ಕೆಟ್ಟು ಇವಳಿಂದ ನನಗೇನು ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂತೀನಿ. ಸದ್ಯ; ಇವಳ ಮುಖ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದ್ನೇ? ಏನೋ ಕಾರ್ತಿಕ ಕೊನೇ ಸೋಮವಾರ ದೇವರ್ದುಂದೆ ಕೂತು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚಾನೇ ಮರೆತು ಹಾಯಾಗಿ ಶಿವಸ್ಥರಣೆ ಮಾಡೋಣಾಂತ ಬಂದಿದ್ದು ನಡೀರಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ತೀರ್ಥ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವೂ ಪ್ರಸಾದ ಇಸ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಸೇರೋಣ. ” ಅಂತೂ ಇಂತೂ ನಾನು ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಓಂ ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಅನ್ನದೇ, ಸುಬ್ಬಮ್ಮನಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಮಃ ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ; ಮನೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬಂದೆವು ಅನ್ನಿ

—ಸುನೀತಿ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ

“ ಏನ್ ಬುದ್ದಿ, ಲಂಚ ತಗೋಳವರೆಲ್ಲ ಹಿಡೀತೀವಿ ಅಂತ ಸರ್ಕಾರದೋರು ಹೇಳವ್ರಲ್ಲ, ಅದಾರಿಂದ ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವ್ರು ಬತ್ತಾರಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳ್ವಿಡಿ ಬುದ್ದಿ ನನ್ ಕೆಲ್ಸ ವಸಿ ಜಲ್ದಿ ಮಾಡ್ಕೊಡಿ ಅಂತ. ”

ಪಂಚಾಜ್ಞೆ

[ದ. ಆಪ್ರಿಕ ಸರ್ಕಾರ ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲೆ ಐದು ಅಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸುದ್ದಿ]

ಸೂಚನೆ : ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ನಾಲಿಗೆಯ ದುಡಿಸಲು ನಿನಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನು ಹಕ್ಕು [ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚುವರಿಗೆ] ತಡಿ, ಆಗಲಿದೆ ಅದರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ, ಮುರಿಯಲು ನಿನ್ನ ಸೊಕ್ಕು.

ನಡೆದಿಹುದು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ
ಮುರಿದನೊಲ್ಲನೇಕೆ ಚಾ ಪಂಚಶೀಲವ
ತುರುತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹೆಸರಿನಲಿ
ಬೇಕೇ ಬೇಕೇಗೆ ನಮಗೆ ಪಂಚಾಜ್ಞೆಗಳು !

[ಧನ್ಯ ನೀನೇ ದು ಆಫ್ರಿಕೆಯ ಗಂಡ- ಕೊನೆಗೆ
ಕರೆಯಲಿ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟನೊಂದು
ಪಡು ಸಂತಸವ, ಸಿಕ್ಕಿಹುದು ನಿನಗೆ
ಅಮೂಲ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಸಿರಾಡಲೆಂದು

ಹೋದೀಯೆ ಮರೆತಾದರೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ದಾವೆ,
ಜೋಕೆ ! ಪುಣ್ಯವಂತ ನೀ ಸೋತರಂತೂ
ನಿಜ, ಆದರೂ, ಕಲಿಗಾಲ, ಬಾರದು ಹೇಳಲಂತೂ
ಗದ್ದರೂ ಗೆಲಬಹುದು, ಬೇಡ ಇಲ್ಲದ ಫಜೀತಿ]

ಅನ್ಯರಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದ ಅಂಗನೆಯ ಕರೆತಂದವರೇ,
ಒಂದಾಗಿ ನೀವು ಬೇಡಿ ಪಂಚಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ
ಇದುವೆ " ಧರ್ಮ " [ಕೇಳಿ ರಾಜಾಜಿಯ ಬೇಕಾದರೆ]
ತೆಗೆದು ಬೆರಳ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ ಈ ಗಳಿಗೆ
" ಸರ್ವೋದಯಕ್ಕೆ, ಲೋಕಶಾಂತಿಗೆ ಬೇಕೆನುಗೆ ಪಂಚಾಜ್ಞೆ "

—ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ.

‘ ಯಣಾ ’ ಯಣ ಅಥವಾ ಹನುಮಾಯಣ

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ಸಮಾಗಮವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಈರೋಯಿಸನ ಬಂಗಲೆಯ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ್ದುದನ್ನು ಓದುಗರು ಮರೆತಿರಲಾರರು. ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅವರು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯೊಳಗೇ ಹಾಜರಾದರು ಎಂದರೆ, ಈ ಪವಾಡ ಕುಂಟೇಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲಾ “ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸುಗಳು” ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಂದು ಓದುಗರು ಊಹಿಸಿರಬಹುದು ಕರೆಕ್ಟ್.

ಹನುಮ ಅಡ್ವಾನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾದ ಬೀಡಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸಿಂಗಲ್ ಬೀಡಿಯನ್ನು ಕಡೆಯ ಧಂ ಎಳೆದು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಗೆದು, ತುಳಿದು, ಕೆಮ್ಮಿ, ಉಗುಳಿ, ಶಿಷ್ಯನ ಕಡೆ ಅರ್ಧಪೂರಿತವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ ಗುರು-ಯಣ

“ಮೋಯಿನ ಕುಮಾರಿ ಮನೆ ಇದೇ ಕಣ್ಣು” ಎಂದ ಹನುಮ.

ಯಣ್ಣು ಒಂದು ಸಿಂಗಲ್ - ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹನುಮ ತಕ್ಷಣ ಹೇಳಿದ:

“ ತೆಪ್ಪಾಯ್ತು.... ಸಾರ್ ”

ತನ್ನನ್ನು ಸಾರ್ ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರು ಆಣತಿ ಯಿತ್ತಿದ್ದ

ಹನುಮ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಾಗಿಲು ಒಡಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಿಂಗಲ್ ಗಳಿಗೆಯ ನಂತರ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಎಕ್ದಂ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾದವಳಂತೆ ಈರೋಯಿಸ್ ನಿಂತಿದ್ದಳು - ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೊರಕೆ ಹಿಡಿದು (ಬಾಗಿಲು ಸದ್ದಾದಾಗ ಅವಳು ಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು)

ಹನುಮ ಬೆವರಿದ. ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿತು. ಮಾತು ಮರೆಯಿತು. ಅವನು ಎಕ್ದಂ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಯಣ ಮಾತ್ರ ಧೈರ್ಯಗೆಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೇನು ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೊಸದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಪೊರಕೆ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ? ಅವನು ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ.

“ ಅಲೊ ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೋಯಿನ ಕುಮಾರಿ ”

ತನ್ನ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲಿಗೆ ಈರೋಯಿಕ್ ಗಾಬರಿಯಾದಳು. ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಳು ಅದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹನುಮ ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ.

“ ಮೋಯಿನಿ ಇವರು ನಮ್ಮ ಸಾರ್ಯ ”

“ ಯಾವ ಸಾರು ? ”

ಆದರೆ ಈ ವಿವರ ನೀಡಲು ಹನುಮ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನ ಯಾವ ಅಸಹಾಯಕ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಬಲಗಾಲನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬರು ತೆಗೆದು ಕಂಕುಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಕತ್ತು ಚಾಚಿ, ಕಣ್ಣು ಅಗಲಿಸಿ, ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಿ, ಅವನು ಮಾಡಿದರು.

“ ನನ್ನ ಗೆಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲವಾ ಮೋಯಿನಿ ? ”

ಅವಳಿಗೆ ಈಗ “ ಗೆಪ್ಪಿ ” ಅಯಿತು ಅವಳು ಸಾಕೆದ್ದ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕದಿಯು ವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲವೆ ಅವನು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದದ್ದು. ಅವಳ ಅಂಗೈ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯುಧದ ಪ್ರಯೋಗ - ಚಪಲ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಉಂಟಾದರೂ ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದಳು.

“ ಯಾಕಲೇ ಬಿಕನಾಸಿ ಕೋಳಿ ಹುಡುಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿಯಾ ? ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಳು

“ ಛೇ, ಎಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಮೋಯಿನಿ, ಅಂತಾ ಚಿಲೈ ಕೆಲಸ ಇನ್ನು ಮ್ಯಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಾ ? ” ಎಂದ ಯಣ - ನಗುತ್ತಾ.

ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿ ಅವನನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಳು. “ ಕುಂಟೇ ಮಾರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಕುಳ ಯಾಸಾಟಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ ! ಕೋಳಿ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದವನು ಪ್ಯಾಂಟು, ಷರಟು, ಆಫುಟು, ಬೂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಗೆ ದೊಡ್ಡನುಸ—ನಂಗೆ ಕಾಣತಾನೆ. ಅಹಹಾ.... ” ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಣ ಮಾತು ಮುಂದು ವರಿಸಿದ — ಸಲೀಸಾಗಿ.

“ How am you ಮೋಯಿನಿ ? ”

“ ಅಂಗಂದ್ರೆ ! ! ? ”

“ ಚಂದಾರ್ದಿಯಾ ಅಂತ ”

“ ಅಂಗಾ ! ಇಂಗ್ಲೀಸೂ ಬರ್ತ್ಯತೆ ನಿಂಗಿ ! ಜೇಲಿನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಸು ಕಲಿಸ್ತಾರಾ ? ”

ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಇಂಪಾಗಿದ್ದರೂ “ ಜೇಲು ” ಎನ್ನುವುದು ಅಪಸ್ವರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು ಯಣನಿಗೆ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

“ ಅದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಕತೆ ಕೇಳೇವಂತಿ ನೆಡೀ ಒಳಗೆ ”

ಎಲ್ಲರೂ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ಯಣ ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ;
 ಮೊದಲಿನಿಂದ. ಪೋಲೀಸಿನವನು ತನ್ನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೋಳಿಕಳ್ಳನೆಂದು
 ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದೂ, ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ “ತಾನು ಸಾಚಾ” ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ
 ವಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಪೋಲೀಸಿನವನಿಗೆ ಫಾಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ
 ಯಾದದ್ದೂ, ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿ
 ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮುರುಮಾಡಿದ್ದೂ, ಭಾಳ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸಿ ದೊಡ್ಡ
 ಸಾವುಕಾರನಾದದ್ದೂ, ಚೀನೀ ಆಕ್ರಮಣವಾದಾಗ ತನ್ನ ಇಡೀ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೂ, ಆ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಏನಾರ ಮಾಡೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಸಿ ರೆಸ್ಪು
 ತೆಗೊಳ್ಳೋಕೇಂತ ಕುಂಟೇಮಾರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ
 ಯಣ. ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು; ಕೇಳಿ ನಂಬಿದಳು; ನಂಬಿ ‘ಎಂತಾ ದೊಡ್ಡನುಸ
 ಆಗವ್ವೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

“ ಅಂಗಾರೇ ನಿನ್ನ ಎಸ್ಟ್ರಾ ಪೇಪರಿನಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತಾ ? ”

ಯಣ ಎಡಗೈಯದ್ದು ಎರಡಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ನೋಣ ಓಡಿಸುವವನಂತೆ
 ಎರಡು ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ತುಂಡು ಬೀಡಿಯಿಂದ ಎರಡು ಸಾರಿ
 ದಂ ಎಳೆದು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ ;

“ ಯೇನ್ ಮಲಿ ನನ್ನ ಫೋಟೊ ಕೂಡ ಬಂದಿತ್ತು ”

ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಪಿಳಕಿಸಿದಳು.

“ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾಗೇ ನನ್ನೆ ಸ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗ್ಯಿತಿ. ಯಾವ ಠೇಸನ್ನಿನಾಗಿ
 ನೋಡಿದ್ರಾ ನನ್ನ ಫೋಟೊ ಐತಿ. ಪೋಲೀಸಿನೋರು ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅಂಗೇ
 ನಡಗ್ಗಾರೆ ”

“ ಹೌದಾ ? ”

“ ಮತ್ತೆ ! ನಾನು ಕಳ್ಳ ಅಲ್ಲ, ಭಾಳ ದೊಡ್ಡನುಸ ಅಂತ ಗೌರ್ವ ಮೆಂಟಿನೋರು
 ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡವ್ವೆ...”

“ ನಮ್ಮ ಗುರುಗೋಳು ಏನು ಕಮ್ಮಿಯಲ್ಲ ಭಾಳ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ಸ ! ”
 ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹನುಮ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆ
 ಯಲಾರದೆ ಹೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

“ ಸಾರು ! ಯಾವ ಸಾರು ? ”

“ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ಸ ! ”

“ ಅಂಗಂದ್ರೆ ? ”

“ಅಂಗಂದ್ರೆ ಅವನಿಗೇನು ತಿಳಿತ್ತೈತಿ ಬಿಡು ಮೋಯಿನಿ, ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ಅಂತ ಕರೀಬೇಕೂಂತ ರೂಲೀಸ್ ಮಾಡವೈ. ಅದನ್ನ ಯಾಳಾಕ್ ಈ ಕಮಂಗೀಗೆ ಬರಾಕೆಲ್ಲ....ಅದ್ರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನ ಸಾರ್ ಅನ್ನೇಕಾಗಿಲ್ಲ....”

ಅವಳಿಗೇ ಸ್ಪಷ್ಟಲ್ಲಾಗಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವವನಂತೆ ಯಣ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ;

“ ನನ್ನನ್ನ ನೀನು ಯಣ ಅಂತಾನೇ ಕೂಗು”

“ ಯಣ !”

“ ಉಂ. ಕರೆಕ್ವ್”

“ ಅಂಗಂದ್ರೆ”

“ನಿನಗೇ ತಿಳಿತ್ತೈತಿ....ಅದಿರಲಿ ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಸಲಯ ಅಗಬೇಕಲ್ಲ ಮತ್ತೆ”

“ ನನ್ನಿಂದಾನಾ ! ಏನು ?”

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನೋಡು, ನನ್ನ ಸ್ನೇಯಿತರು ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಕುಳಗಳು. ಒಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನಾಗಿ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ತೆಗೀತವ್ವೆ. ಅದ್ಯೇ ಒಂದು ಈರೊಯಿನ್ ಬೇಕೂಂತ ಒದ್ದಲಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ನಂಗೆ ನಿನ ಗೆಪ್ಪಿ ಬಂತು ನಮ್ಮ ಉಡ್ಗೀನೇ ಐತೆ ರತ್ನ ಇದ್ದಂಗೆ ಯಾಚ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತ ಏಳಿ ಬಂದೆ, ಏನಂತೀಯೆ ?”

“ ಅಂದ್ರೆ !!”

“ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನು ಮ್ಯಾಗೆ ನೀನು ಸಿನಿಮಾ ಸ್ವಾರ್. ನಿನ್ನ ಎಸ್ತು ಫೋಟೋ ಪೇಪರಿನಾಗಿ, ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀನು ಇಂಡಿಯಾಗೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಆಗ್ಗೀ....”

“ ಅಂಗಾ !”

ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಏಕ್ದಂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಇದೇನು ಕನಸೋ ..ಗಿನಸೋ, ತಾನು ಕೇಳಿದುದು ನಿಜವೇ-ಗಿಜವೋ, ತಾನಿರುವುದು ಕುಂಟೇಮಾರ್ಡ್ ಹಳ್ಳಿಯೋ-ಗಿಂಟೇಮಾರ್ಡ್ ಹಳ್ಳಿಯೋ ಮುಂತಾಗಿ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು; ಕಣ್ಣು ಅಗಲಿಸಿದಳು; ಮೈ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡಳು, ನೋವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಪೂರ ನಂಬಿಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

“ ಅದ್ಯೆ ನಾ ಯೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?”

“ ನಾ ಯೇಳಿದಂಗೆ ಕೇಳ್ವಿಕು”

“ ಉಂ”

“ ನಿನ್ನ ತಾವ ಇರೋ ದುಡ್ಡು-ಗಿಡ್ಡು, ಅಡು-ಇಡು, ಎಲ್ಲ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ, ರೆಡಿಯಾಗಿರು. ನಾಳೆ ಇದೇ ರೇಮ್‌ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ....ಭೈ ಭೈ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಯಣ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ. ಶಿಷ್ಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

“ ಅನುಮೂ ”

“ ಯೇನು ಸ್ವಾರ್ ? ”

“ ತಿಳಿತೇನೋ ? ”

“ ಯೇನು ಸ್ವಾರ್ ? ”

“ ಅಯ್ಯೋ ತೆವರ....ಅವಳು ಈರೋಯಿನ್ ಆದ್ರೆ, ನೀನು ಈರೊ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ವೇನೋ ”

“ ಅಂಗಾ!!! ”

“ ನೀನು ಈರೊ ಅವಳು ಈರೋಯಿನ್ ಎಂಗೈತೆ ? ”

ಫನುನು ಹದಿನಾರು ಜೊತೆ ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಿದ.

“ ಆದ್ರೆ ಅನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಸ್ಕ ”

“ ಯೇನು ಸ್ವಾರ್ ”

“ ನನಗೆ ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು. ಸಾಡುಂಕಾಲು ತಂದ್ಕೊಡು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.”

ಯಾಕೆ ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆ ಎಂದು ಇವನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟರು.

— ಎಲ್ಲೆನ್ನ.

ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಬುಲ್‌ಡಾಗ್ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂಡರಂತೆ

ಕಚ್ಚುವ ಬುಲ್‌ಡಾಗ್ ಬೊಗಳಲ್ಲ, ಅವರು ಬೊಗಳ ನಾಯಿಯ ಕೈಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಸುತ್ತಾರೆನೋ ?

ಕಾಳಿದಾಸರ ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಮಾನ್ಯಜನ ನಾಯಕ ರೊಬ್ಬರು ಕಾಳಿದಾಸನಂತಹ ಹಿಂದಿ ಕವಿ ಈ ತನಕ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವುದೂ ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವೈತ ವಾಣಿ ನುಡಿದರು.

— ದಿಟ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ; ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನಂತಹ ಕವಿ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ..

ನರಿ ಕೊಕ್ಕರೆ ಕತೆ

ಇಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರಿ ರೂಂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ನರಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಅಂದೆಯಾ ಮಗು? ಊರಿನಲ್ಲಿ ನರಿ ವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತೆ. ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೆರಿನೆರಿ ಪಂಚ ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೆ. ನರಿ ತರಹಾನೆ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿ ಬಾಳಸಂತೇಲಿ ಬದುಕು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅಪಾಯ ಇರುವ ಕೆಲಸವಾದರೆ, ಇತರರನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ, ಗೆದ್ದರೆ ನನಗೊಂದು ಭಾಗ, ಸೋತರೆ ನೀನು ಯಾವ ಊರ ದಾಸಯ್ಯ, ಎಂಬ ಹಿರಿಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಗ್ರಾಮ ಸಿಂಹಗಳು ಮೊಹರೆಂ ಹುಲಿಗಳು, ಕುಣಿಯುವ ಕರಡಿಗಳು, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ನಾಯಕರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಿಂದೆಯಲ್ಲೂ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ನರಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ.

ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕೇರೀಲಿ ಒಂದು ಕೊಕ್ಕರೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ನರಿಯ ಹಾಗೇ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪು ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ರೂಂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಕತ್ತಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸಂಘದವರು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂನೂ, ಕತ್ತು ಬಿಕ್ಕೋ ಅಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ ಹತ್ತಾರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಎಷ್ಟೋ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಅದರೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಕ್ಕರೆ, ತನ್ನ ಉದ್ದಾನೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೇರಿಕೇರೀಲಿ, ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಲಿ ಓಡಾಡಿಸಿದ್ದೂ ಓಡಾಡಿಸಿದ್ದೇ! ಪಾದಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೇ. ಕೊಕ್ಕರೆ ಕೊರಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಸ್ತೆ ಸೇರೋ ಕಡೆ ನಿಂತು ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದಿದ್ದೂ ಬಿಗಿದಿದ್ದೆ !

ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಚಲನ ವಲನಗಳನ್ನು ನರಿ ನೋಡಿತಂತೆ. “ಕ್ರಾಕ್ ತರಹ ಪರದಾಡುತ್ತೆ. ಗಂಟಲು ಉದ್ದ ಇದೆ ಅಂತ ಒಣಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಉಪಾಯ ಗಿಪಾಯ ಎನೂ ತಿಳಿದು. ಇದು ಹೇಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ.” ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿ ತಂತೆ. ಅದರೆ ಹೀಗೆ ಕ್ರಾಕ್ ಕ್ರಾಕ್ ಆಗಿ ಕಂಠಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದೋರು, ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ತಿ ಗದ್ದುಗೆ ಎರಿದ್ದು ಗದ್ದುಗೆ ಎರಿ ಮೆರೆದಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾಕ್ರಮ ಎಂದು ನರಿ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಪರಿಚಯ ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸಿತಂತೆ.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೊಕ್ಕರೆ ಯಾವ ಹೋಟಲಿಗೆ 'ನಾಷ್ಟ' ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ಹೋಟಲಿಗೆ ನರಿಯೂ ಹೋಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿತಂತೆ. ಯಾವ ದೋಖೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನರಿ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮಾಸಲು ಬಟ್ಟೇನ ಒಗೆಯುಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಗಂಟಲು ಕೆರೆತ ಬಂದಾಗ ಕೊಕ್ಕರೆ ಯಾವ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನರಿಯೂ ಹೋಗಿ ವೈದ್ಯರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತಂತೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟವೇಲೆ ಫಲ ಸಿಗದೇ ಇರುತ್ತೀ? ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ನರಿ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಸ್ನೇಹ ವನ್ನೂ ಗಳಿಸಿತು. ಕಡೆಗೊಂದು ದಿವಸ ಕೊಕ್ಕರೆ ನರೀನ "ನಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಇವತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾರೋ" ಎಂದಿತು. ಅಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

ಕೊಕ್ಕರೆ ಮನೆಗೆ ನರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಟಿಫಿನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಇಂದ ಕೊಕ್ಕರೆ ಚಪಾತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಡಿಸಿತು ನೆಂಚೆಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಬಡಿಸಿತು. "ಶುರು ಮಾಡಯ್ಯಾ ನರಿಯಾ, ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸುಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕಾಯಬೇಡ. ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸೋರು, ಬಳೆ ತೊಟ್ಟೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಮನೇಲಿ ಅಂತ ಕೊಕ್ಕರೆ ಹೇಳಿ ತಾನು ಉಣ್ಣುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತಂತೆ

ನರಿ ಒಂದು ಚೂರು ಚಪಾತೀನ ಹರಿಯುಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ತಂತೆ. ಅದು ಮುರಿದು ಕೊಂಡಿತಂತೆ. ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತಂತೆ ಹೋಟಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ತಂಗಳು ಚಪಾತಿ ಪಾಕ. ಹೊಸ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನರಿಗೆ ಚಪಾತಿ ಭಯಂಕರ ವಾಗಿ ಕಂಡಿತಂತೆ. ಚಪ್ಪಲಿ ತಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಅಟ್ಟಿ ತರಹ ಇರುವ ಇದನ್ನು ಕೊಕ್ಕರೆ ಯಾಕಾರೂ ತಿಂತಾನೆ? ಇದೇ ಇವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ತಿಂಡಿನೇ? ಈ ತೆರನ ಅಭಿರುಚಿ ಇದ್ದವನು ಮುಂದೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮೋಜು ಜೀವನ ನಡೆ ಸಾನು ಎಂದು ನರಿಗೆ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ.

ಇದೇ ಮೇಲ್ಪಂಜ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತಂತೆ ಕರಕಲು ಮೀನು ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ, ಹುಳಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಹೀಗೆ ನರಿ ಪಾಕ, ಒಂದನ್ನೊ ತಿನ್ನ ಲಾರದೆ, ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಸಂಕಟ ಪಟ್ಟಿತಂತೆ. ಆದರೂ ದೇಶಾವರದ ನಗೆ ಹೂಡಿ, ಎರಡು ಸರ್ವಿ ತೇಗಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿ ಅಂತ ಮಾಮೂಲು ಹೊಗಳಿಕೆ ಹೇಳಿ, ಸ್ವಸ್ತಿ ಪಾನಮಾಡಿ, ಹಿಂತಿರುಗಿತಂತೆ.

ಆಗ ಯೋಚಿಸಿತಂತೆ ನರಿ, ದೇವರು ಈ ನತದೃಷ್ಟ ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ ಗಂಟಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆಡ್ಡಾಡಲು ಉದ್ದಾನೆ ಕಾಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಈ ಗುಣಗಳಿಂದ ರಾಜ, ರಾಜನ ತರಹ ಬಾಳಿಕೊಬಹುದು ರಾಜ ಆದರೂ ಆದೀತು. ಹಾಗಾ ದರೂ ಕೂಡ ಒಣಕಲು ರೊಟ್ಟಿ, ಮೂಳೆಯ ಮೀನು ಇವುಗಳನ್ನೇ ಮುಕ್ಕುತ್ತೀ

ವಿನಹಾ ಮಜಾ ಊಟ ಮಾಡಿ. ಮಜಾ ದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಜಾ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗುಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ಆದಕಾರಣ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಸುಖ ಭೋಜನದ ಮಜ ತೋರಿಸಬೇಕು ಸುಖ ಜೀವನದ ರುಚಿ ತೋರಿಸಿ. ಇವನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಆಗ ಇವನ ಹಿಂದೆ ಪುಢಾರಿಯ ತರಹ ಸುತ್ತಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿತಂತೆ. ಯೋಚಿಸಿ ಮೊದಲೂಟದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿತಂತೆ.—ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿತಂತೆ.

ಕೊಕ್ಕರೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂತಂತೆ. ಬಾಳೆಲೆ ಹಾಕಿ, ಮೇಲಂಚಿನಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಸಿ ಅಣಿ ಮಾಡಿತ್ತಂತೆ. ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುಕ್ಕೆ ಅಂತ ನರಿ, ಮಹಿಳಾ ಸದನದಿಂದ ಹಬ್ಬದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಅಡಿಗೆಯವಳನ್ನು ಕರೆಸಿತ್ತಂತೆ ಕೊಕ್ಕರೆಗಾಲಿನ ಆಕೆ ಪಾಯಸ ಬಡಿಸಿದಳಂತೆ ಹಾಲುಬಾಯಿ ಬಡಿಸಿದಳಂತೆ ಬಾದಾಮಿ ಹಲ್ವ ನೀಡಿದಳಂತೆ, ಘಮ ಘಮ ಅಂತಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳಂತೆ

ಬಡಿಸಿದವಳನ್ನೊಮ್ಮೆ, ಬಡಿಸಿದ್ದನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ನರಿ ಹಲ್ಲಿನ ಅಂಚಿನ ತನಕ ಗಿಡಿದು ಊಟ ಮಾಡಿತಂತೆ. ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಸಾಪ ಒಂದೂ ಸೇರಲಿಲ್ಲ ವಂತೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಬಡಿಸಿದವರನ್ನೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ.

ನರಿ ಸ್ವಸ್ತಿಪಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಎಲಡಿಕೆ ಕೊಡದೆ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊ ಡ್ತಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲಡಿಕೆಯನ್ನು ತಾನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೂಲಿ ಅಡಿಗೆಯವ ಳಿಗೆ “ ಈ ಮಂಕು ಶಿಖರದ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆ! ಬಡಿಸಿದ ಎಲೆ ಮುಂದೆ ಕೂತು ತೂಕಡಿಸುತ್ತಲ್ಲ! ಇದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಬಾಳುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ದರೆ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥ ಆಪ್ತೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿತಂದೆ.

ಅದಕ್ಕೇ ಮಗು ಗಂಟಲಿದ್ದೋರು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹವರ ಬಾಲ ಹಿಡಿದರೆ ಸುಖ ಉಂಟು ಆನ್ನೋದನ್ನ ಮೊದಲು ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಪುಢಾರಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ನವ್ಯ ಅಡುಗೂಲಜ್ಜ ನರಿ ಕೊಕ್ಕರೆ ಕಡೇನ ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

ಹೋಗಿ ಬಂದೂ, ಮೂಗಿನ ಮದುವೆಯಾದ

ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಳು ಅಂತ. ದಂತದಲ್ಲಿ ಕಡೆದ ಗೌರಮ್ಮನ ಹಾಗಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಳು ಅಂತ. ಹತ್ತು ಜನ ಇರೋ ಸಂಸಾರಾನ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಆ ಹುಡುಗಿ ನಿಭಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು, ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಆಸೆ. ಆದರೆ ದೇವರೇನಾದರೂ ಒಂದು ಕೊಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೇ ಇಡ್ತಾನಲ್ಲ! ಪಾಪ ಆ ಹುಡುಗಿ ಹುಟ್ಟು ಮೂಗಿ. ರಸ್ತೇಲಿ ಹೋಗೋ ಸಿಕ್ಕದ ಗಂಡಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಹಾಕುಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ. “ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡು ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡು ಮನೇಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ದಾರಿ ಮಾಡಿಟ್ಟರಾಯಿತು” ಎಂದು ತಾಯಿಯೂ ಹೇಳಿದಳು.

ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತ್ತು ಒಂದು ಬಂದಿತ್ತು. ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಇರುವ ಯುವಕನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕು. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನ. ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಯಿತು. ಮಾತಿನಮಲ್ಲಿ ಯಾಗಿರಬಾರದು ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮೂಗಿಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ವಿಳಾಸ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

“ಏನು ಅಂದ್ರೆ! ನಮ್ಮ ಜಾತಿ ಹುಡುಗ. ಗೋತ್ರಾನು ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಹುಡುಗ ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತಿನ್ನುವೆವ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ದರೂ ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕುಂಟೋ ಕುರುಡೋ ಇರಬೇಕು” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ಓದಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ಹೇಗೂ ಮದುವೆ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದೀವಿ. ಅವಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹಣವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟದ್ದೀವಿ ಆದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ಯಾಕೆ ತಲಾಪ್ ಮಾಡಬಾರದು. ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡೋಣ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ. ಆಮೇಲೆ ಅಳಿಯನ ಕುರುಡು ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಎಂದು ಗಂಡ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ

ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಶುರುವಾಯಿತು. ಹುಡುಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವ ನೆಂದೂ, ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಖಾಯಂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಎಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಜಾತಕ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಹಂತಿರುಗಿದ. ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಅರಳಿತ್ತು. “ಏನಾಗಿದೆ ಅಂದ್ರೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ,” ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು ಹೆಂಡತಿ.

“ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಇರು, ಸದ್ಯ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟರೆ” ಎಂದು ರಾಗ ತೆಗೆದ ಗಂಡ ಬರೋ ಅಳಿಯನ ಸುದ್ದಿಯ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋ ಗಂಡನ ಉಪಚಾರವನ್ನೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮರೆತ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಬೇಗ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿನ ಬಿಸಿಮಾಡುಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ಟವಲನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಳು. “ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ” ಅಂತ ಕರೆಯುಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಂಡ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಉಡುಗೊರೆ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ. “ಏನೂ ಅಂದ್ರೆ ಇದು” ಎಂದು ಆಕೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಹೇಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ದಿವನಾದ ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಕಣೆ. ಎಂದು ಗಂಡ ಹೇಳಿ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮುಸುಕಿನೊಳಗೆ ಗುದ್ದು ಅಂದರೆ ಅದು. ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಆದಮೇಲೆ ಗಂಡ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ

“ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಏನೂ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯಮೂರ್ತಿ. ವಿನಯವಂತ ಬಳೇವೇಟೀಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಇದೆ. ಆಗಿ ಬಂದ ಮನೆ ಅಂತ ಅದನ್ನು ಬಿಡುಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನಂತೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರುಲ್ಲ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುಲ್ಲ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಕೆಲಸ. ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತೆ. ಮನೆಯೇನೋ ವಾರಣವಾಗಿದೆ ”

“ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡದೆ ಇರೋ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಯಾಕೆ ಜಾಹಿರಾತು ಹಾಕಿಸಿದ? ಅಂಥಾ ಗಂಡು ನಮ್ಮ ಜನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಅಪಸ್ಮಾರೆ-ಗಿಪಸ್ಮಾರೆ ಬರುತ್ತೇನೋ, ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುಲ್ಲ” ಎಂದು ಗೊಣಗಿದಳು ಹೆಂಡತಿ.

“ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಬಾರದೆ? ಅವನ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಂಗು ಇದಾನೆ ಅವನನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅಂತ ರಂಗು ಹೇಳಿದ” ಎಂದ ಗಂಡ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಹುಚ್ಚೊ ಬೆಪ್ಪೋ ಶಿವಲೀಲೆಯೋ ಅಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಂದ್ರೆ” ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲಾ ಕಣೆ. ಹಾಗೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ಆದರೂ ಸಂಶಯ, ನಿನಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನಗೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟೆ. ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡದೆ ಇರೋ ಹುಡುಗೀನ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಬಯಸ್ತು ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದ ಗೊತ್ತೆ? ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಈ ಮನೆಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೀನಿ ಎಂದು ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರಲೇಬೇಕು. ಈ ಮನೆಯ

ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ಎದುರಿಗೆ ಎರಡು ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳಿವೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ, ಜಟಕಾ, ಬಸ್ಸು, ಇವುಗಳ ನಿರಂತರ ಗಲಾಟೆ ಇರುತ್ತೆ. ಜತೆಗೆ, -ಹತ್ತೇ ಹತ್ತು ನಯಾ ವೈಸೆಗೆ ಒಂದು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸೂಜಿ ನಯಾ ವೈಸೆಗೆ, ಕಾಲಿಲ್ಲ ತಾಯಿ ಎನಾರ ಕೊಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಘೋಷಣೆಗಳನಕ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಎರಡು ಗಂಟೆ ತನಕ ಸಿನಿಮಾದ ವರ ಗಲಾಟೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದ ಹಾವಳಿ ಅತಿಯಾಗಿದೆ. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೆಲಸ. ಎಂಟೂ ಗಂಟೆಗಳು ಕ್ರೋಢ ಅಂತ ಕೆರಲುವ ಯಂತ್ರಗಳ ರಾಕ್ಷಸ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಕೆವಿ ಚಿಟ್ಟು ಹತ್ತಿಹೋಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ :—

ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಂದವರು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳಿಸಿದರು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಅದುರುವಾಯು ಹಿಡಿದವರ ತರಹ ಹಾಡಿದಳು. ಎರಡನೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಆಕೆಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಮೆಡಲು ಇಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಮೆಡಲನ್ನು ಅಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಾನ್ಯ ನಾಯಕರು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದ ಕೆರೆಯ ತರಹ ಗಳಗಲ ಸಿದಳು. ಮೂರನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮೂಗಿನಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮುಖರ ಹಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ತುಸು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮಾತು ಬರದೆ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕತ್ತಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಎಂದೋ ಬೇಜಾರಾದಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಾತನಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರೆ, ಕಟ್ಟಿದ ತಾಳಿನ ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೇನೋ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು ಅದಕ್ಕೇ ಆ ರೀತಿ ಜಾಹೀರಾತು ಮಾಡಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ ಆ ಮನೆ. ಇವಳಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಇರಲಿ, ನೀನೂ ನೋಡಲಿ, ಹುಡುಗಿ ಹುಡುಗ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಲಿ ಅಂತ ಅವನನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುಕ್ಕೆ ಬಾಪ್ಪ ಅಂತ ಕರೆದಿದ್ದೀನಿ. ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಎಂದು ಗಂಡ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ; ಹೆಂಡತಿಗೆ.

ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಹುಡುಗ ಬಂದ. ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡ. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅವನ ಮುಖ ಭೇದಿಗಳಾಯಿತು. ಆಕೆ ಮೂಗಿ ಅಂತ ತಂದೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಾಗ ಹುಡುಗನ ಮುಖ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತಾಯಿತು.

“ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಎರಡು ಬೋಂಡಾ ಹಾಕಲೇ, ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪಾನೇ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ, ಹದನಾಗಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ” ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಎರಡನೆ ಸರ್ತಿ ಬಡಿಸುಕೈ ಬಂದಳು. ಕೊಂಕು ನಡಿಯುತ್ತ, ವಂಕಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ, ಕಂಚು ಕುಟ್ಟಿದಂತೆ ಠೇಂಕಾರಮಾಡುತ್ತ ಮನೆ ಹೆಂಡತಿ ಮೆರೆದಳು.

ಹುಡುಗನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖ, ಚತುರ್ಧಶಿಯಾಯ್ತು. ಏಕಾದಶಿ ಆಯಿತು. ನವಮಿ ಆಯಿತು ತದಿಗೆಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಭಾವೀ ಅತ್ತಿಮ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಡೆಗೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂತಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದ.

ಸಂಜೆ ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ, ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ.

“ ಏನಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ” ಅಂತ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ, “ ಅಂತಹಾ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಸಾರ್, ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯ ಗಂಟಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಂತೀನಿ ಅಂತ ನೀವು ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಮ್ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮಾಕೆ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರುಲ್ಲ ಅಂತ ಶಪಥ ಮಾಡಿದರೆ, ಮದುವೆಗೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ .” ಎಂದು ರಾಗ ತೆಗದ.

“ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೆದರ್ತೀ, ಮಗು! ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿಮ್ಮನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿರೋದು. ಆ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಡುಕೈ ಆಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡೀನಿ. ನನ್ನ ದಿಟಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಂಬಲ ದಿಂದಲೇ ಇಂತಹ ಮೂಗಿ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳೇನೋ ಅಂತ ನನಗೂ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇತ್ತು” ಎಂದು ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ. ಸಲಿಗೆಯ ಏಕವಚನ ದಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿದ.

ಎರಡೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಭಾನೆ ಹಾಡಿದರು; ಹುಡುಗ ಹುಡುಗೀನ ಹಸೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ. ಹೋಗಿ ಬಂದೂ ಹುಡುಗ ಮೂಗೀನ ಮದುವೆಯಾದ.

ರೇಡಿಯೋ ರಿವೇರಿ

“ ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ತು ಇನ್ನು ಇದೊಂದು ಬಾಕಿ ಇತ್ತು ”—ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ರಂಗಯ್ಯನವರು. ಅವರ ಹಿರೇ ಮಗನೇ ದೇವಯ್ಯ. ಹೆಸರು ದೇವಯ್ಯ ಆದರೂ ಮಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೂ, ತ್ಲಿ ಹಳೇ ಕಾಲದ ರಂಗಯ್ಯನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ದೇವಯ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಹಾಗೇ. ಆರಂಭ ಶೂರತ್ವದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. “ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಯಾ ದಿನದ ಪಾಠ ಆಯಾ ದಿನ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವೆಂದು ” ದಿನವೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಅಡ್ಡಬಂದು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನ ತನಕ ಮೇಜನ್ನೇ ತಲೆದಿಂಬಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಸ್ಸ್ ಪಾಸಾಗಿ ಕಡಲು ಹಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆದರೆ ಬಿಎಸ್ಸಿ ಎಂಬ ಲಂಕಾಪಟ್ಟ ಸೇರಲು ಅಡ್ಡ ಬಂದದ್ದು ಪಿಯುಸಿ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರ. ಇವನೇನು ೨೦ಜನೇಯನೇ ಹಾರಿಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ?....ಕೇವಲ ಯೌವನ ಮದದ ಕಪಿ ಅಷ್ಟೆ. ಆಯ್ತು. ಅವನ ದಂಡಯಾತ್ರೆ ದಂಡವಾಯ್ತು.

ಖಾರದ ಗೊಡಂಬಿಗೆ ಗಿರಾಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಮೂಲೆ ಅಂಗಡೀಲಿ ಶೀಶೆ ಜೋಡಿಸಿ ಪಕ್ಕಾ ತಿಂಡಿ ತಿನಸುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ. “ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆಸಿದ್ದು ಪೆಯಿಂಟರ್ ಪುಟ್ಟಯ್ಯನಿಗೆ ಸಾಲ ಹೇಳಿಯೇ ಪುಟ್ಟಯ್ಯ ಗೊಡಂಬಿ ತಿಂದು ಸಾಲ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ.

ದೇವಯ್ಯ ಪಕ್ಕದ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡೀಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಾನೊಂಟ್ರಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಗಡಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಎಲ್ಲಾ ಶೀಸೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೈ ಆಡಿಸಿ ಮೈ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಅಂಗಡಿ ಖಾಲಿ ಆಯ್ತು.

“ ರೇಡಿಯೋ ರಿವೇರಿ ಕಲಿತರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಲಾಭದ ಕೆಲಸ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ” ಎಂದವನು, ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿ ಜೋಸೆಫ್ ಇಟ್ಟ ಅಂಗಡಿ ಮಾರಿ ಜೋಸೆಫ್ ಅಂಗಡಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಜೋಸೆಫ್ ರೊಕ್ಕ ಹಾಕಿದವನು ದೇವಯ್ಯ.

ಆ ಬಡಾವಣೆಗೆಲ್ಲಾ ಇದೊಂದೇ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡಿ ಎರಡು ಲಾಡ್ ಸ್ಟೀಕರ್ ತಗುಲಿಸಿ “ ವೇರಿ ವ್ಯಾರಿ ವ್ಯಾರಿ ” ಹಾಡನ್ನು ಊರು ತುಂಬಾ ಹರಡಿ ಬೂಂದಿ ಲಾಡು ಹಂಚಿ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದ. ಬರೀ ರಿವೇರಿ ಜೊತೆ ರೇಡಿಯೋ ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಬಡಾಯಿಸದಾಗಲೇ ದೇವಯ್ಯನ ತಂದೆ

ರಂಗಯ್ಯನವರು ಅಂದದ್ದೂ “ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ತು ಇನ್ನು ಇದೊಂದು ಬಾಕಿ ಇತ್ತು” ಎಂದು. ತಮ್ಮಂತೆ ಇವನೂ ವಕೀಲನಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲೋಚಿಸಿದ ಅವರಿಗೆ ಪೂರಾ ನಿರಾಶೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದ ದೇವಯ್ಯ

ಜೋಸೆಫ್ ಕ್ರೈಸ್ತ ಭಕ್ತ. ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅವನು ಹಿಂದೆ ಅವನು ಪುಣ್ಯಕೋಟೆ ಎಂಬ ಗೋವು ಆಗಿದ್ದು ಈಗ ಜೋಸೆಫ್ ಆಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಕೆಲಾಡಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಸೊಗಸಾದ ಮಕಮಲ್ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿ ಕುಂಗನಾಮ ಹಚ್ಚಿಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ದುಡಿ ದುಡಿ ಅದೇ ಅವನ ಜಾತಕ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಭಾನುವಾರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಮೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದು ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಇಡೀ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡಿ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯ ತಂದೆ ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್ ರೇಡಿಯೋ ನೆಲದೊಳಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಜೋಸೆಫ್‌ನನ್ನು ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿತು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಜೋಸೆಫು “ದೇವಯ್ಯ ಜೇಸಿಸ್ ನನಗೆ ಮೇರಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಂಜಿನಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡಿ ಇಡುವೆ ಈ ಅಂಗಡಿ ಋಣ ತೀರಿತು ಶುಭ ಆಗಲಿ ಜೈ ಹಿಂದ್” ಎಂದು “Just Married” ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಧೂಳಿಬಿಟ್ಟು ಜೋಸೆಫ್ ದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು

—ಉಳಿದವ ದೇವಯ್ಯನೊಬ್ಬನೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ರವೇರಿ ಕಲಿತಿರುವನೆಂದು ದೇವಯ್ಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಆದರೂ ಬೇರೊಬ್ಬ ರವೇರಿಗ ಸಿಕ್ಕುವವರೆಗೆ ಅಂಗಡಿ ಸಾಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಸಾಗಿಸಿದ ಅಷ್ಟೇ.

ಕೆಲವು ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬಲೇ ತಕರಾರಿನವು ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ರೇಡಿಯೋ ಕೆಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಾಲೀಕರೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೋಸೆಫ್ ಹೋದ ಮೇಲೆ ರೇಡಿಯೋ ಸಿಬೋನು, ವಿವಿಧ ಭಾರತಿ, ಅವಕಾಶವಾಣಿಯ ಮೆಚ್ಚಿನ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ

“ದೇವಯ್ಯನೋರೆ ಈ ರೇಡಿಯೋ ಬಹು ಚಮತ್ಕಾರದ ಸಂಶೋಧನೆ ನೋಡಿ....ರೇಡಿಯೋ ಅಣುಗಳು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಕಿಲೋ ಸೈಕಲ್ಲುಗಳ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದನ್ನು ಈ ಟೆಟ್ಟಿಗೆ ಸೆಳೆದು ಹಿಡಿದು ಶಬ್ದವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ತೂರಿಬಿಡುತ್ತದಲ್ಲಾ .. ಎಂತಹ ಅಚ್ಚರಿ—?”

—ದೇವಯ್ಯ ಯಾವುದೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಯಾರೋ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು. ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಜೀವ ಇವನಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಪರಿತಪಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಇವನ

ಹೃದಯವೆಂಬ ರೇಡಿಯೋ ರಿಸಿವರು ಹಿಡಿದು ಬಾಯಿ ಎಂಬ ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನಗೆ ತೋರಿತು.

“ಯಾರು ಆಕೆ?”—ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಅದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?”

“ಸರೋಜ? ಎದುರು ಮನೆ ವಯ್ಯಾರ!!”

“ಅದೂ ನಿಜವೇ .. ಪರಮಾರ್ಥಯ....”

“ದೇವಯ್ಯಾ....ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ರೇಡಿಯೋವೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯೇ ನೀನು ತರಂಗ ಅಂತರವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಆರುನೂರಾ ಐವತ್ತು ಕಿಲೋ ಸೈಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ರೇಡಿಯೋ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಿರಣ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಎದುರು ಮನೆ ಕಿಟಕಿಯ ಕಡೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಆಗಲೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದೆ.”

“ಮಿತ್ರಾ ಕಾಫಿ ತರಿಸುವೆ—ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು!....ಹಾಲುಖೋವಾ!.... ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಅಂ ...ಹೂಂ....ಮತ್ತೇ....”

“ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರದಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಗುರು ಜೋಸೆಫ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಯೋ. ಅವನ ಧೈರ್ಯ ನೋಡು ಜುಂ ಅಂತ ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟು...”

“ಅವನೊಂದ್ರೆ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಮುನ್ಸೀಫರ ಮೂರನೆ ಮಗಳನ್ನೇ ಆಗಬೇಕಂತೆ. ಆದರೆ, ಆ ಮೂರನೇ ಮಗಳು ಮಾತಾಡಿದರೆ ಮೈಕೇ ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತೆ. ನಡೆದರೆ ನೆಲ ಅಯ್ಯೋ ಏನ್ನುತ್ತದೆ. ಅವಳ ನೋಟವಿರಲಿ, ಬಂದು ನಕ್ಕರೂ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಆಡಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ತರಂಗವೇ ಅಲ್ಲಾಡದು. ಡೆಡ್‌ವಾಲ್‌ವ್ಸ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಭಸ್ಮ, ಸ್ಪೀಕರ್ ಡಯಾಫ್ರಮ್ ಡಮಾರ್, ಅದೇ ಈ ಸರೋಜ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೀಚು ಜೇಪೇಕಾಯಿಗೆ ಮರ ಹತ್ತಿ “ಓ ಮೇರಿ ಸಜನ” ಹಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೇಡಿಯೋ “ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದಲ್ಲೋ....”

—ಸಮಸ್ಯೆ ಗಹನವಾಗಿತ್ತು. ವಿಷಯ ಇವರ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆ ಮುನ್ಸೀಫರ ಮೂರನೆ ಮಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಾದರೆ ಮಗ ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ ಸರೋಜಳ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುವನು. ಇವನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಹುಡುಗೀನ್ನೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಾವುಗಳು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಹೇಳಿದ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಬೆನ್ನುಬಿದ್ದ ಭಥವರು ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ದೇವಯ್ಯನ ಪಾಡೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಆದರೇ ನಮ್ಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಅಲ್ಲವೇ?

“ ಬೇಡ ದೇವಯ್ಯ.... ಈ ರೇಡಿಯೋ ಆರ್ಟ್‌ವ್ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಾರ ಸಾಕು ತೆಪ್ಪನೆ ಮುನ್ನೀಫರ ಮೂರ್ಮೆ ಮಗಳನ್ನ ಆಗಿ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಗನೆಂದು ಊರೊಳಗೆ ಮರ್ಯಾದಸ್ತನಾಗಿ, ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊ....”

ಮೆಚ್ಚಿನ ಗೀತೆ ಬಂತೇನು? ಗುಲಾಬಿಯ ಪುತ್ಥಳಿ ಗುಂಗರು ಮುಂಗುರುಳನ್ನು ತೀಡಿಕೊಂಡು ಸಂಪಿಗೆಯ ಮೂಗನ್ನು ರೇಷ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಒರಸಿಕೊಂಡು ಕೂಟ ಪೌಡರ್ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಡನಡು ರವಿಕೆ ಸೀರೆಗಳೂ ಒಪ್ಪವಾಗಿ, ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಿಸ್ಕತ್ತಿನಂತೆ ನಡೆದು ಬಂದವಳು ಯಾರು?

— ಸರೋಜ ಜವಾನ ಹಿಂದೆಯೇ ರೇಡಿಯೋ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿದ್ದ. ದೇವಯ್ಯನ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ತರಂಗಗಳು ಅವತರಿಸಿ ಆ ಸರೋಜಿಯು ರೇಡಿಯೋ ಆರ್ಟ್‌ವ್ ಅಣುವಾಗಿ ನರನರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವಹಿಸಿ ಹಣೆಯಮೇಲೆ ಬೆವರು ಮಣಿ ಮೂಡಿಸಿದವು. ಹೃಯ ಧಡಧಡಿಸಿತು ಎದುರು ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿ ಯಲ್ಲಿ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲ್ಮಿಂಚು ಅವನೆದುರಿಗೇ ಬಂದು ನಿಂತು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕ ತೊಡಗಿತ್ತು.

“ ಹೆಸ್ ಮೆದ್ಯಾಂ”

— ದೇವಣ್ಣನ ರೇಡಿಯೋ ವಿಶೇಷ ಘರ್ಷಣೆಗೊಳಗಾಗಿತ್ತು. ಕೋಗಿಲೆ ಕೂಗಿತು.

“ ನೋಡಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ನಮ್ಮ ರೇಡಿಯೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ.”

“ ಏನಾಗಿದೆ”

“ ನನ್ನ ರಿಸ್ಪ್‌ವಾಚ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಈ ರೇಡಿಯೋ ಸದಾ ಎಂಟುವರೆ ತೋರ್ಪತ್ತೆ.”

“ ಅಂದ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ವಾಚು ಸ್ಲೋ ಅಂತ ಆಯ್ತು.”

“ ವಾಚು ಸ್ಲೋ ಆಗಿದ್ದರೆ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡೀಗೆ ಬರೋಕೆ ನಾನೇನು ಮುನ್ನೀಫರ ಮಗಳೆ?”

— ಹಾಡು ಮುನ್ನೀಫರ ಮಗಳು ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಘಂಟೆ ಎಷ್ಟು? ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅವಳ ಆನೆ ಸೊಂಡ್ಲಿನಂತಹ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಗಡಿಯಾರ ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

“ ಅಂದ್ರೇ... ರೇಡಿಯೋನೇ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಹೋಗ್ತಾ ಇದೇನ್ನಿ....” ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ.

“ಅಲ್ವೇ ಮತ್ತೇ ..ರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೈಂ ರೆಗುಲೇಟ್ ಮಾಡೋ ವಾಲ್ವು ಎಮಿಷನ್ ಪೂರ್ ಆಗಿರಬಹುದು”

—ಸಕ್ಕಾ ರೇಡಿಯೋ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು ಸರೋಜ.

“ ಹಾಳಾದವನು ಜೋಸೆಫ್ ಹೋಗೋವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಟೈಂ ತೋರ್ಪದೇ ಇರೋ ರೇಡಿಯೋಗಳ ರಿಫೇರಿ ಹೇಳಿಕೊಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡಿ”

—ಎಂದು ನಾನು ದೇವಯ್ಯ ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತಿಗಾಗಿ ಕೊಸರಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅವನು ಉಗುಳು ನುಂಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಅದೆಷ್ಟೊಪ್ಪ ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಳ ಬರ್ತ್ ಡೇಯಲ್ಲಿ ಪುಂಗನೂರು ಜಹ ಗೀರ್ ದಾರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು”

“ ಇದರಲ್ಲಿ ರವಿಶಂಕರ್ ಸಿತಾರ್ ಬರುತ್ತಾ ?”

“ಆಂ”

“ಅಲ್ಲ ಕೇಳಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಂತ್ರಿ ರೇಡಿಯೋ ಇದ್ದಹಾಗಿದೆ ಮೇಲಿನ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ಟು ಫಳ ಫಳ ಅಂತ ಇದ್ರೆ ಆಯ್ತೆ? ಒಳಗಡೆ ಕಟ್ಟಡ ಬಂದೋಬಸ್ತಾ ಗಿರಬೇಕು ”

—ಎಂದು ಮುಗುಂ ಆಗಿ ಅವಳ ಅಲಂಕಾರ ರಂಗು ರಂಗಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು ಒಳಮೈ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ.

“ಒಂಭತ್ತು Valves Radio ಇದು ”

“ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರು ಡಮ್ಮಿ ವಾಲ್ವ್‌ಗಳು. ಬಿಡ್ರಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂ ಎಸ್ ಸುಬ್ಬು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಗೀತ, ಚೌಡಯ್ಯನೋರ ಪಿಟೀಲು, ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರು ಭಾಷಣ ಬಂದ್ರೆ ನಾನು ಮೂಗು ಕೊಯ್ಸಿಕೊತೀನಿ.”

“ ಏನಿ ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಮಿಸ್ಟರ್ ದೇವಯ್ಯ ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಇದು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಾಲಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹರಿ ಬಿಡಬಾರದು .”

—ಏನೋ ತೊದಲಲು ಹೋದ ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ನಾನೇ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ನಾಯಕಸಾನಿಯಿಂದ ದೇವಯ್ಯನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಲು

“ ಅಮ್ಮ ಸರೋಜಮ್ಮ ಪುಂಗನೂರು ಜಮೇದಾರ್ಯ ಎಂಥಾ ರೇಡಿಯೋ ನಿಮ್ಮ ಮುದಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿರಬಹುದು! ಇಂಥಾ ಚೀಪ್ ರೇಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಸ್ಟ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹ್ಯಾಗ್ರಿ ಹೇಳ್ತಾರೇ ಹೇಳೋ ದೇವಯ್ಯ

ಇಂಥಾ ಜನಾ ನಮ್ಮಂಥ ಕಾಸ್ಪಿಕ್ ಹೈಕ್ಲಾಸ್ ಮರ್ಯಾದಸ್ತರ ರೇಡಿಯೋ ಅಂಗಡೀಗೇ ಬರಬಾರದು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತಿಳಿ ಸೆರಗನ್ನು ಹಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ರೇಡಿಯೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಘಂಟೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೋಗಮ್ಮೋ ಇನ್ನೊಂದು ದ್ವಲ್ಲ ಈ ಅಂಗಿ ತಾವ ಬಂದ್ರೆ ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಹೇಳಿ.. ” ಬರೆಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ.

— ಬಿಸಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂತಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬುಸು ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಕೊಳಕು ಮಂಡಳ ಸರ್ಪಣೆಯಂತೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು ಸರೋಜ.

“ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಮುನ್ನೀಫರ ಮೂರ್ಮೆ ಮಗಳನ್ನು ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲೇ ಮುಹೂರ್ತ ಇಡಿಸೋಕೆ ಹೇಳಿ.. ನಿನ್ನ ರೇಡಿಯೋ ರಿವೇರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು ... ಮಾರಿ ವಕೀಲಿ ಮಾಡು ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ”

— ಎಂಟು ಒಂದಿ ಹೇಳಿ ಅವನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ಹೆಂಡ್ತಿಯನ್ನೇ ರಂಭೆಯಂತೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಸಂಸಾರ ಕುದುರಿಸಿದೆ

— ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ದೊಡ್ಡದು

ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ದೊಡ್ಡದು, ಇದ
ಹೊಲಸು ಮಾಡಬೇಡಿ ಹುಚ್ಚುಪ್ಪಗಳಿರ ||
ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇರಲಿಕ್ಕೆ
ಪರ್ಮಾಟು ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗುವರೆ
ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣೆ ಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕವ ಬರೆದು
ಎಡಗೈಯ ನೀಡೋದು ಸರಿಯೇನೋ ನೋಡಿ ?
ಮಾವೋನ ಮಂದಿ ಹಿಮಾಲಯ ಹತ್ತಿರಲು
ತಾಳಿ ತಾಳಿ ಎಂದರೆ ತಾಳುವರೇ ?
ದಾಳಿ ಬಾರದ ಮುನ್ನ ತಾಕತು ಗಳಿಸಿರೋ
ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತಿನ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಬ್ಯಾಡ್ರಿ
ಏನು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಗಾಂಧಿಯ ಮರೆತಿರಿ
ಕಮಿಟಿ ಕಮಿಷನ್ ಗಳು ಉಳಿಸುವವೇ
ಇನ್ನೂ ದರೂ ಹೃದಯಾನ ತೊಳಕೊಂಡು ದುಡಿಯಿರೋ
ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಗಾಡಿಯ ಕೊಂಚ ತಳ್ಳಿರೋ

— ರಾಮಿ

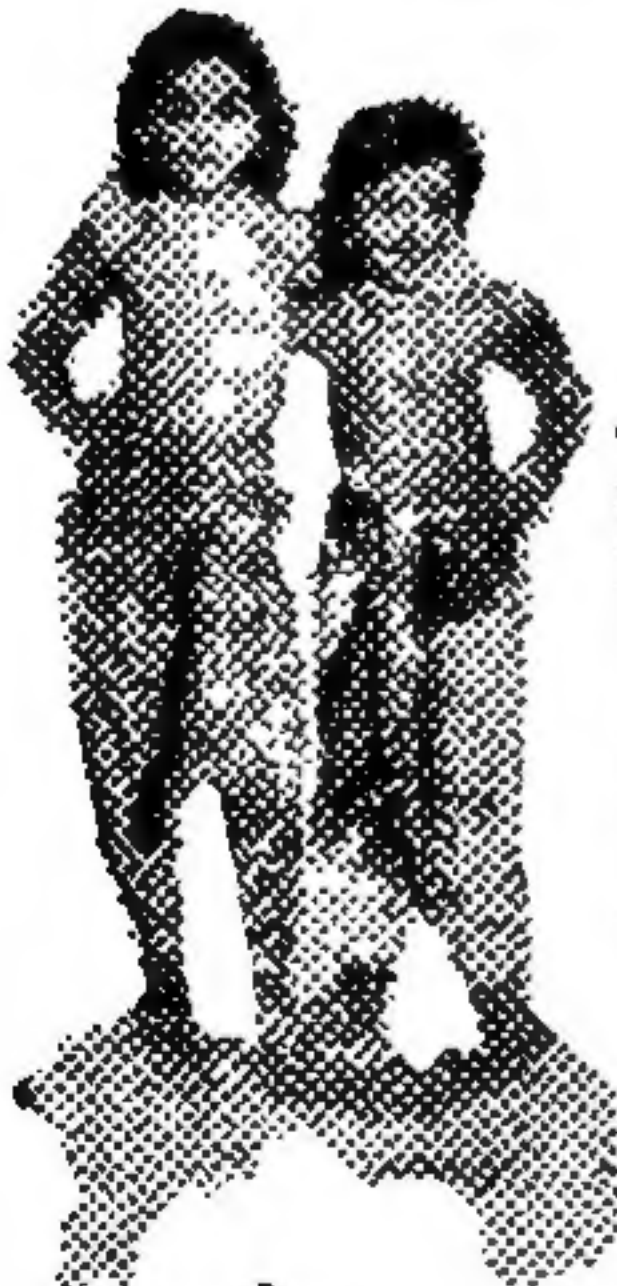

ಈಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು : ಮೈಸೂರು : ದಾವಣಗೆರೆ : ಶಿವಮೊಗ್ಗ :
 ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ ರಾಜಕವಃಲ್ ಗೀತಾಂಜಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ
 ಭದ್ರಾವತಿ : ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ : ಅರಸೀಕೆರೆ : ಚಿತ್ರದುರ್ಗ :
 ವಿಜಯ ಶಿವಾನಂದ ಸಾಧನ ಯಾನಿಯನ್
 ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು : ಹಾಸನ :
 ಗುರುನಾಥ ಪಿಕ್ಚರ್ ಸ್ಯಾಲೇಸ್ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

ಅಮೃತಕಲಾ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್ ರವರ
 ಮಹೋನ್ನತ ಪೌರಾಣಿಕ ಚಿತ್ರ

ಶಿವಮೊಂಜಿನಾಯ
 ಎಂ.ಎಸ್.ನಾಯಕ್

ತಾರಾಗಣ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಉದಯಕುಮಾರ್ ಕೆ.ಎನ್.ಅಶ್ವಥ್
 ಡಿಕ್ಕಿಮೂಢವರಾವ್ ಪಂಡರಿಬಾಯಿ. ಅದವಾನಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಅಮೃತಕಲಾ.
 & ಬೇಜಿಹದ್ದಿನಿ..

ಮಂಗಳೂರು : ರಮಾಕಾಂತಿ ಹೊಸಪೇಟೆ : ಗುರು ಸಚಿ ದಾನಂದ
 ಬೃಂದಾವನ್ ಫಿಲಂಸ್ ರಿಲೀಸ್

For 3 way Beauty Treatment....

RAJA

SNOW

AMLA HAIR OIL , KASTURI SOAP

MANYAM & CO BANGALORE MADRAS MADURAI BOMBAY

FAS -

Koravanji, January 1964

ನಮ್ಮ ಸೋಲ ಏಜನ್ಸಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಕಾದಂಬರಿಗಳು

ಹೃದಯ ರಾಣಿ	ಕೂರ್ಯಸಾರಾಯಣ ಚಡಗ	2-25
ಹೆಣ್ಣು - ಗೊನ್ನು - ಮುಳ್ಳು	"	3-00
ಶ್ರೀಮ. ಗೀಷಣಿ	"	2-00
ಮನೆ ನಿನ್ನದು ಮನ ನನ್ನದು	"	3-00
ಮನೆ ತುಂಬಿದ ಮಡದಿ	"	2-00
ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಸೊಸೆ	"	2-00
ಮಾಳಮುಂಜಾಪು	ಎಂ. ಕೆ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ	2-00
ಮಾಳಿನ ಪಥ	"	2-00
ಅಸನಿಯ ಕುಡುಗ	ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ	1-55
ಮದುವೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು	ಸಾಧಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ	2-00
ಕ್ರಿಡಾಳು ನರಕ	"	2-20
ಮಾಳು ಮತ್ತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ	"	2-00
ಕುಂದರ ಪ್ರಶ್ನೆ	ಎಂ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ	2-00
ಕೆಡುಪು	ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಿಕ	2-25
ಕೆಡುಪು ನಂದಕ	"	2-00
ಕುಂದಗಲಿಯ ಕುಡುವೆ	ಮಾ. ಭೀ. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್	2-00
ಮದುವೆ - ಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ	ತ. ರಾ. ಸು.	2-25
ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೃದಯ	ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ	2-00
ಅಮೃತ ಹಸ್ತ	ಕೆ. ಎಸ್. ಸರಸ್ವತಿ	2-00
ಮೇಡಮ್‌ನ ಗಂಡ	ಬಿ(Chi)	2-00
ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಐದು ಜಡ	"	2-00
ಅದೃಷ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರ	ಅ. ನ. ಕೃ.	2-00
ಕ್ರಿಡಾಮಾಳ ಕುಂದರೆ	ಮೈ. ಸು. ಶೇ.	2-00
ಕಾಯಗಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಳು ಮಾಯೆ	"	2-00
ಮಾಳಿನ ಹೂವು	ಮತ್ತೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	2-25
ಹಿವಾಳಿಯುದ ನೀರರು	"	2-25
ಹೃದಯ ಆವರಣ-ರ	ನಿರಂಜನ	2-25

ಗ್ರಂಥ ಏಜನ್ಸಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು - ಕೊರಾವಂಜಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-2

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore-2

Publisher—B. N. Gupta

Editor—M. Sivaram.